

Hinta 10 €

PELICANS

Kausikirja 2010-2011

KAUSIKIRJA

2010-2011

Sisällysluettelo:

3 PÄÄKIRJOITUS
Pelicansin hallituksen puheenjohtaja Ilkka Vilja-
sen terveiset.

4 VALMENNUS JA HUOLTO
Kauden 2010-2011 valmennus ja huolto.

6 PELAAJAESITTELYT
Pelaajakortit kauden 2010-2011 Pelicans-
pelaajista sivuilla 6-27.

28 TEKIJÄÄRADASTA SE ALKOI
Kurkistus Isku Areenan vaiheista 1960-luvulta
tähän päivään.

30 ISÄNSÄ POIKA
Salamahaastattelussa legendaarisen Timo
Blomqvistin poika Sami.

32 ANDYN LOISTELIAS PALUU
Pelicansin ex-maalivahti toi Stanley Cupin Isku
Areenalle.

34 LAPPIDOCILLA KONDIKSEEN
Pelicans valmistautuu tulevaan kauteen Lappi-
docin opeilla.

36 LET'S SCORE SOME GOALS
Lou Dickenson tuo Pelicansiin perikanadalaista
voittamisen mentaliteettia.

40 LOPPI PALASI LAHTEN
Paluumuuttaja Matias Loppi suuntaa hymyssä
suin tulevaan kauteen.

43 MIIA MYY FANITUOTTEITA
Pelicansin fanituotemyyntiin on palkattu intohi-
moinen Pelicans-fani Miia Karppinen.

44 LAHTELAISTA, TOTTA KAI
Henri Heino, oman kylän poikki.

48 HYVÄNTEKEVÄISYYSGAALA
Pelicans keräsi kesällä rahaa Päijät-Hämeen
keskussairaalan lastenklinikan hyväksi.

50 AMERIKAN HELMINEN
Dwight Helminen. Sateentekijä suoraan NHL:stä.

54 RADIOMASTOILTA ALPEILLE
Toni Saarisen kuulumiset.

58 UUDET TILAT, UUDET KUJEET
Pelicansin kannattajat pääsevät remontin myö-
tä ulvomaan kaukalon laidalle.

61 PELICANS TOIMISTO JA LIPUT
Pelicansin toimiston yhteystiedot ja kausikortti-
en sekä lippujen hinnat.

62 VALISTUNEITA ENNUSTUKSIA
Julkisten ennustukset tulevalle kaudelle.

64 PALJON VARTIJANA
Niko Hovinen joutuu todelliseen testiin.

66 SM-LIIGA TILASTOJA 2009-2010

69 PELICANS JOUKKUE 2010-2011
Pelicansin joukkuekuva ja SM-liigan sarjaohjel-
ma kaudelle 2010-2011.

70 PELICANS A-NUORET

71 LEADEREISTA TYTÖIKSI
Cheerleadereistä tuli Pelicans Cheer Girls.

ILKKA VILJANEN
Puheenjohtaja

HYVÄT PÄIJÄTHÄMÄLÄISET KIEKKOILUN YSTÄVÄT

Nykyisen hallituksen johtamalla Pelicans Oy:llä on alkamassa kuudes kausi SM-liigassa. Uuteen kauteen liittyy monta mielenkiintoista ja uutta asiaa.

Isoimpana kokonaisuutena on Isku Areenan laajennus. Olosuhteiden jatkuva kehittäminen on yksi osa Pelicansin ja koko lahtelaisen jääkiekon strategiaa. Uudistuksilla palvellaan entistä paremmin urheilijoita ja seuraorganisaatiota, mutta ennen kaikkea laajennusosa avaa uusia mahdollisuuksia yhteistyökumppaneille ja päijäthämäläisille jääkiekon ystäville. Ilman uskollisia ja tyytyväisiä kannattajia koko toimintamme olisi tyhjän päällä.

Lokakuun alussa valmistuva laajennus on luonnollista jatkoa Isku Areenassa viime vuosina tehdyille uudistuksille, joita Pelicans on toteuttanut hyvässä yhteistyössä ja hengessä hallia isännöivän Jäähalli Oy:n kanssa. Tiedostamme varsin hyvin sen, että ainoastaan kehittämällä toimintaamme ja olosuhteita vastaamaan ajan haasteita, voimme pärjätä myös tulevana vuosina. Haluan tässä yhteydessä osoittaa kiitokset niin Lahden Jäähalli Oy:lle, kuin myös Lahden kaupungin päättäjille nopeasta ja myötämielisestä suhtautumisesta laajennukseen.

Pelicans Oy:n hallitus aloitti yhtiön ja seuraorganisaation strategian laadinnan vuonna 2006. Sitä on tarvittaessa päivitetty peilaten jatkuvasti ympäristössä tapahtuvia muutoksia. Hallitus ja seuraorganisaatio ovat tehneet vastuullista työtä tavoitteenaan rakentaa taloudellisesti ja urheilullisesti kestävä ja pitkäjänteisesti toimiva organisaatio, mistä kymmenet tuhannet päijäthämäläiset jääkiekon ystävät voivat nauttia vuosi toisensa jälkeen.

Tähän strategiaan kuuluu myös jatkuvasti vahvistuva yhteistyö alueen junioriseurojen kanssa. Pelicanstie -nimellä kulkeva projekti on suuren kiitoksen arvoinen hanke, jolle meidän pitää antaa kaikki mahdollinen tuki. Juniorit tarvitsevat esikuvia, mutta myös kääntäen toisinpäin - Pelicans tarvitsee yhteistyökumppaneita junioriseuroista. Siellä tehtävä työ valmentajien ja vanhempien kanssa on yhteiskunnallisestikin niin merkittävää, ettei sitä saateta aina edes ymmärtää. Toivon voimia kaikille seuraihmisille.

Taloudellisesti Pelicans on viimeisen viiden vuoden aikana onnistunut positiivisesti. Viime kauden jälkeen tehtiin myös strateginen muutos urheilullisella puolella. Uskon, että olemme siinäkin valinneet niin valmennuksellisesti kuin joukkueen kokoamisen osalta oikean tien ja näin voimme kauden 2010–2011 aikana tarjota Pelicansin yhteistyökumppaneille ja uskollisille kannattajille elämyksellisiä hetkiä uusitus Isku Areenassa.

PELICANS KAUSIKIRJA 2010-2011

VASTAAVA TOIMITTAJA
Tomi-Pekka Kolu

LEHDEN ULKOASU
Mainostoimisto Ilme

JUTUT
Eetu Ampuja ja Ilkka Talasranta

KUVAT
Loma Graphics, Europhoto, Eetu Ampuja, Pelicans, Juha Sorri, ESS

PAINO
Aldus

TILASTOT
www.sm-liiga.fi

Valmennus ja huolto

MIKA TOIVOLA

Päävalmentaja

PASI RÄSÄNEN

Valmentaja

PASI NURMINEN

Maalivahtivalmentaja,
pelaajakoordinaattori

JUSSI HYVÄRINEN

Videovalmentaja,
joukkueenjohtaja

PETRI VILLA

Lääkäri

REIJO LOUKIAINEN

Huoltaja

MARTTI MALINEN

Huoltaja

JUHA NAKARI

Fysioterapeutti

JANNE KAARTTI

Hieroja

Teemme asiakkaitamme huomattavia. Itsestämme pidämme pienempää meteliä. www.ilme.fi

32

NIKO HOVINEN

Maalivahti

Syntymäaika: 16.03.1988

Syntymäpaikka: Helsinki

Pituus: 196 cm

Paino: 87 kg

Kätisyys: Vasen

Harrastus: Tennis

Paha tapa: Kiroilu

Motto: Kakkonen on ykkönen

33

JOONAS KUUSELA

Maalivahti

Syntymäaika: 30.05.1990

Syntymäpaikka: Espoo

Pituus: 186 cm

Paino: 86 kg

Kätisyys: Vasen

7

JOONAS JALVANTI

Puolustaja

Syntymäaika: 09.09.1988

Syntymäpaikka: Lahti

Pituus: 182 cm

Paino: 87 kg

Kätisyys: Vasen

Harrastus: Playstationin pelaaminen

Paha tapa: Kuorsaaminen

Motto: Fiksu pärjää aina

9

JUHA UOTILA

Puolustaja

Syntymäaika: 12.01.1985

Syntymäpaikka: Espoo

Pituus: 183 cm

Paino: 83 kg

Kätisyys: Vasen

Lempiruoka: Hirvikäristys ja perunamuusi

Harrastus: Musiikin kuuntelu

Pelicansin maalikuningas: Dwight Helminen

12

JOONAS HURRI

Puolustaja

Syntymäaika: 31.03.1991

Syntymäpaikka: Lahti

Pituus: 181 cm

Paino: 80 kg

Kätisyys: Vasen

26

JAN LATVALA

Puolustaja

Syntymäaika: 10.06.1972

Syntymäpaikka: Jyväskylä

Pituus: 178 cm

Paino: 80 kg

Kätisyys: Vasen

Suosikki tv-ohjelma lapsena: Rosvo-Rudolf

Paha tapa: Venyttely vähissä vaatteissa hotellihuoneessa

Motto: Kaukaa viisas ja läheltä hyvännäköinen

44

HENRIK BLOMQVIST

Puolustaja

Syntymäaika: 24.03.1984

Syntymäpaikka: Tukholma

Pituus: 180 cm

Paino: 86 kg

Kätisyys: Oikea

Harrastus: Golf

Paha tapa: Kuulemma ajan liian lujaa.

Pelicansin jäähykuningas: Tyrvis

51

NIKO TUHKANEN

Puolustaja

Syntymäaika: 18.04.1988

Syntymäpaikka: Lahti

Pituus: 180 cm

Paino: 85 kg

Kätisyys: Vasen

Lempiruoka: Pasta Rossini

Suosikki tv-ohjelma nyt: Metsien miehet

Harrastus: Golf

55

JANI FORSSTRÖM

Puolustaja

Syntymäaika: 19.02.1986

Syntymäpaikka: Lahti

Pituus: 186 cm

Paino: 92 kg

Kätisyys: Vasen

Harrastus: Kalastus, vedonlyönti ja golf

Lempijuoma: Vissy

Suosikki tv-ohjelma nyt: 24, House, CSI, Pako ja Salkkarit

58

JYRI MARTTINEN

Puolustaja

Syntymäaika: 01.09.1982

Syntymäpaikka: Jyväskylän mlk

Pituus: 182 cm

Paino: 89 kg

Kätisyys: Vasen

Lempiruoka: Hummeri ja muut meren elävät

Suosikki tv-ohjelma lapsena: Röllä

Suosikki tv-ohjelma nyt: edelleen Röllä

3

MATIAS LOPPI

Hyökkääjä

Syntymäaika: 22.03.1980

Syntymäpaikka: Helsinki

Pituus: 185 cm

Paino: 89 kg

Kätisyys: Vasen

Harrastus: Golf

Paha tapa: Golf

Motto: Look good, feel good, play good.

14

ANTTI TYRVÄINEN

Hyökkääjä

Syntymäaika: 03.04.1989

Syntymäpaikka: Seinäjoki

Pituus: 176 cm

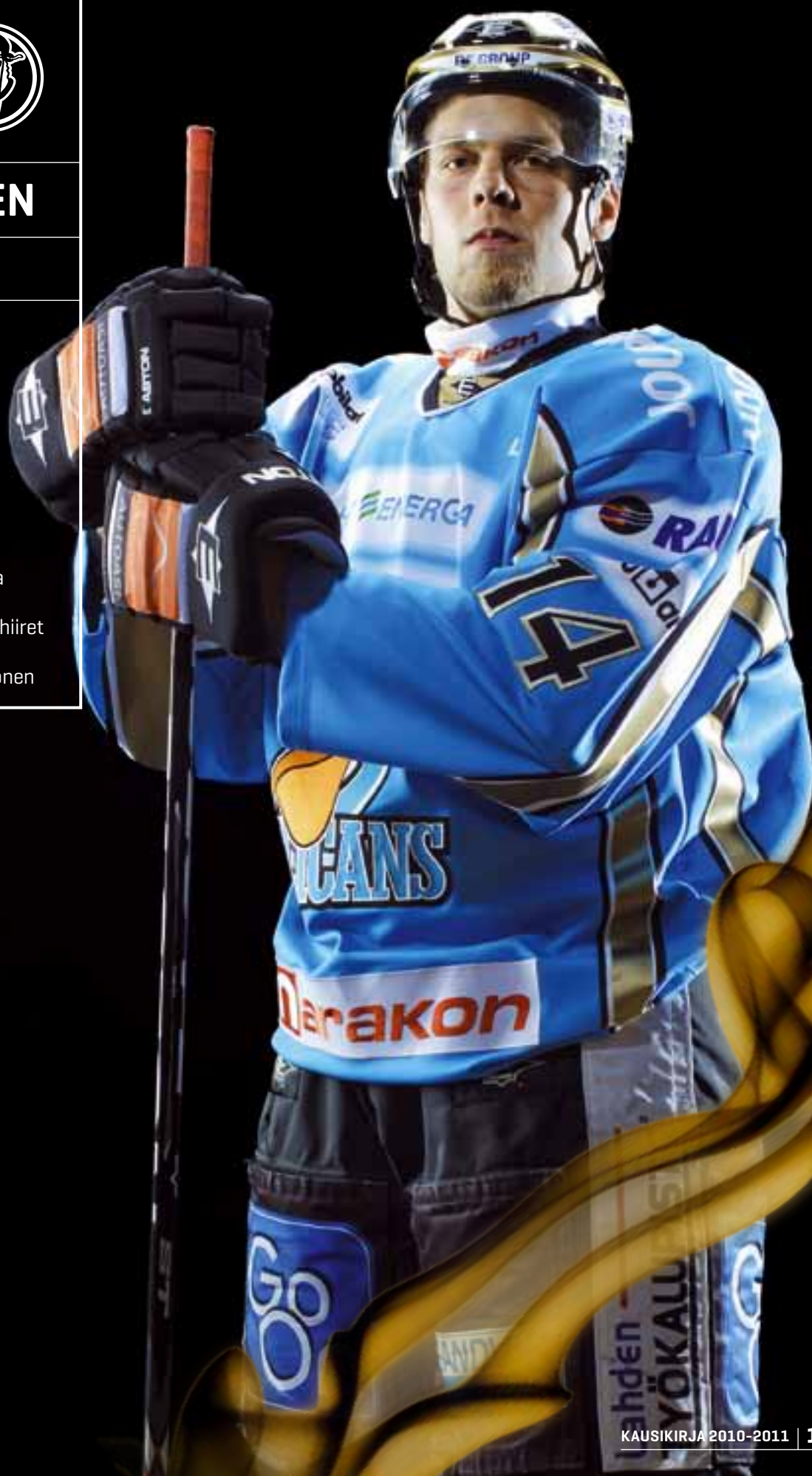
Paino: 85 kg

Kätisyys: Vasen

Lempiruoka: Spagetti Mamma Maria

Suosikki tv-ohjelma lapsena: Prätikähiiret

Pelicansin jäähykuningas: Kari Sihvonen

15

IIRO SOPANEN

Hyökkääjä

Syntymäaika: 20.09.1989

Syntymäpaikka: Lahti

Pituus: 191 cm

Paino: 95 kg

Kätisyys: Vasen

Suosikki tv-ohjelma lapsena: Prätikähiiret

Suosikki ohjelma nyt: Huippumalli haussa

Harrastus: Beach volley

22

TOMMI PAAKKOLANVAARA

Hyökkääjä

Syntymäaika: 01.03.1983

Syntymäpaikka: Oulunsalo

Pituus: 189 cm

Paino: 84 kg

Kätisyys: Vasen

Lempiruoka: Kotiruoka

Suosikki tv-ohjelma lapsena: Tao-Tao ja He-Man

Pelicansin jäähykuningas: Kari Sihvonen

24

JANNE TAVI

Hyökkääjä

Syntymäaika: 13.09.1989

Syntymäpaikka: Helsinki

Pituus: 178 cm

Paino: 82 kg

Kätisyys: Vasen

Lempiruoka: Hot wings

Paha tapa: Kynsien pureskelu

Motto: Nyt ei ole kaikki muumit laaksossa.

28

KARI SIHVONEN

Hyökkääjä

Syntymäaika: 09.06.1983

Syntymäpaikka: Haukipudas

Pituus: 182 cm

Paino: 90 kg

Kätisyys: Vasen

Lempiruoka: Tuliset ruoat

Suosikki tv-ohjelma lapsena: Hopeanuoli

Paha tapa: Jäähyily

36

TEEMU RINKINEN

Hyökkääjä

Syntymäaika: 07.03.1987

Syntymäpaikka: Hollola

Pituus: 185 cm

Paino: 87 kg

Kätisyys: Vasen

Lempiruoka: Lasagne

Suosikki ohjelma lapsena: Nikke Knatterton

Paha tapa: Maiskut

39

MARKO PÖYHÖNEN

Hyökkääjä

Syntymäaika: 10.09.1987

Syntymäpaikka: Hollola

Pituus: 180 cm

Paino: 86 kg

Kätisyys: Vasen

Lempijuoma: Maito

Suosikki tv-ohjelma lapsena: Turtles

Harrastus: Lukeminen

40

DWIGHT HELMINEN

Hyökkääjä

Syntymäaika: 22.06.1983

Syntymäpaikka: Brighton, MI, USA

Pituus: 178 cm

Paino: 88 kg

Kätisyys: Vasen

Motto: It ain't over 'til the fat lady sings.

Harrastus: Metsästys ja kalastus

Pelicansin maalikuningas: Matias Loppi

54

LOU DICKENSON

Hyökkääjä

Syntymäaika: 15.08.1982

Syntymäpaikka: Orleans, ON, CAN

Pituus: 185 cm

Paino: 93 kg

Kätisyys: Vasen

Paha tapa: Olen huono häviäjä.

Motto: It's a beauty.

Suosikki tv-ohjelma nyt: Entourage

61

HENRI HEINO

Hyökkääjä

Syntymäaika: 14.06.1986

Syntymäpaikka: Lahti

Pituus: 180 cm

Paino: 80 kg

Kätisyys: Vasen

Harrastus: Moottoripyörät

Lempijuoma: Punaviini

Pelicansin maalikuningas: Lou Dickenson

86

SAMI BLOMQVIST

Hyökkääjä

Syntymäaika: 12.06.1990

Syntymäpaikka: Örnsköldsvik, SWE

Pituus: 173 cm

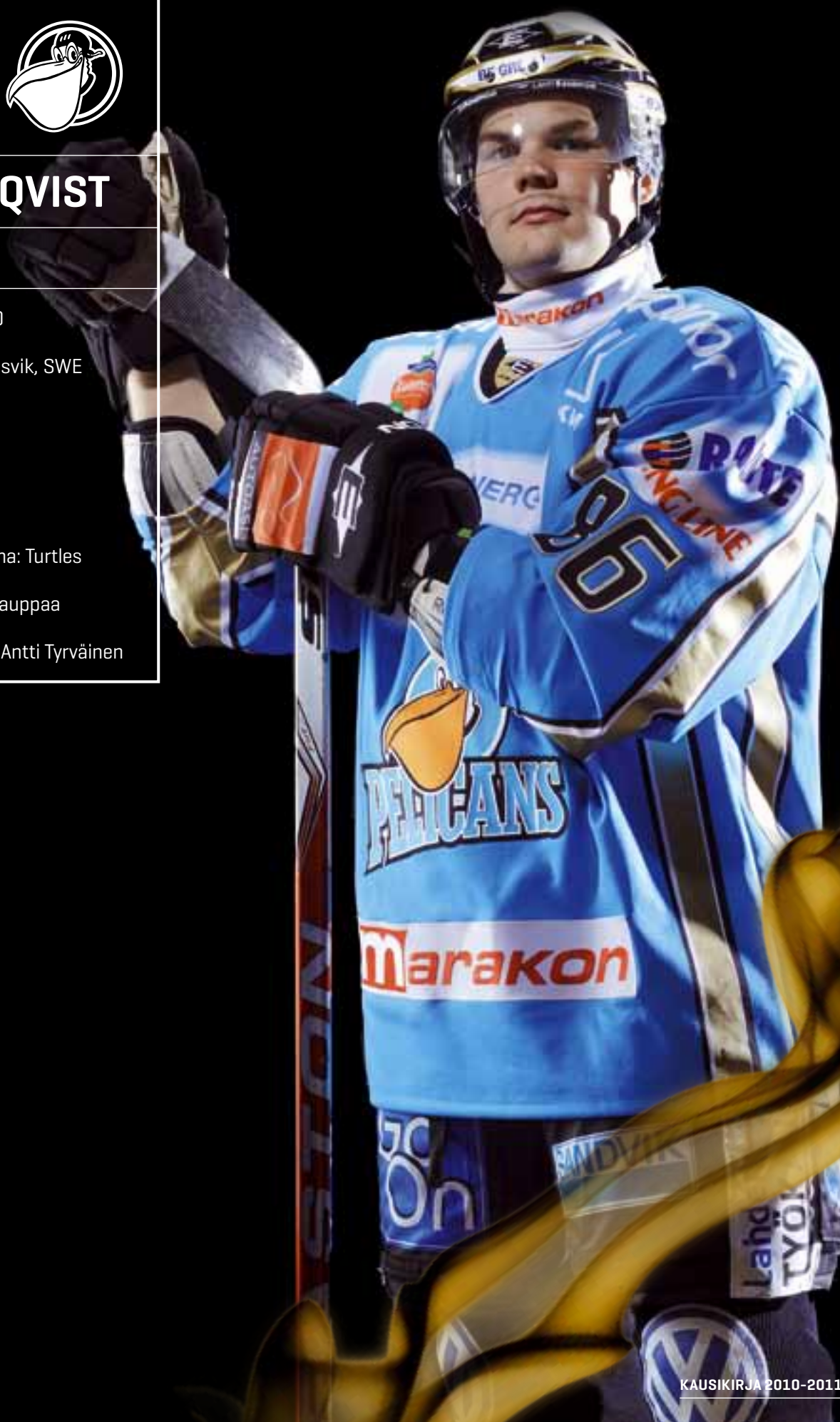
Paino: 74kg

Kätisyys: Vasen

Suosikki tv-ohjelma lapsena: Turtles

Siviilisäätty: Pientä vispiläkauppaa

Pelicansin jäähykuningas: Antti Tyrväinen

TEKOJÄÄRADASTA SE ALKOI

teksti: Ilkka Talasranta | kuvat: Pelicans

Lahden jäähalli eli nykyiseltä nimeltään Isku Areena on 46 vuoden evoluution tulos. Kaikki alkoi jo vuonna 1964, kun perustettiin Lahden Urheiluhalliyhdistyksen edeltäjä Lahden Tekojääratayhdistys ry. Tuolloin yhdistyksen päämääränä oli saada Lahteen tekojäärata jääkiekkoilijoiden, jääpalloilijoiden ja taitoluistelijoiden tarpeisiin. Hankkeen puuhamieheksi ryhtyi rakennusyrittäjä Aimo Viitala.

Urheiluhalliyhdistyksen 40-vuotishistoriikki kertoo tekojään synnystä:

”Tekojääratahanke oli suorastaan uskomattoman hyvin valmisteltu: yhdistyksen perustavan kokouksen ja valtuuston takauspäätyksen välillä oli seitsemän päivää. Avausottelu pidettiin neljän kuukauden kuluttua siitä, kun valtuusto hyväksyi rataa koskevan sopimuksen.”

Tavoite oli siis saavutettu tammikuussa 1965, kun Reipas ja SaPKo pelasivat tekojääradan avajaisottelun. Pian tämän jälkeen nälkä kasvoi ja tavoitteeksi asetettiin 10 000 katsojaa vetävän jäähallin rakentaminen. Lahden kaupungin edustajat haaveilivat jo tuolloin talviolympialaisista, johon tarpeeseen jäähallia kipeästi tarvittaisiin. Urheiluseuroille uusi halli merkitsisi mer-

kittävästi isompia katsojamääriä.

Tekojäärata katettiin ja Lahteen saatiin jäähalli viimein vuonna 1973. Samalla paikalla ollaan yhä, vaikka aika ajoin on ilmaantunut ajatuksia ja suunnitelmia uuden hallin rakentamisesta toiseen paikkaan, esim. Launeelle.

Lahden jäähallin normaaliin kunnossapitoon liittyvää remontointia on tehty matkan varrella jatkuvasti. Aiemmat isot remonttimyllerrykset muutostöineen tehtiin vuosina 1986 ja 1998. Tämänkertaisessa remontissa rakennetaan Urheilukeskuksen puoleiseen pätyyn lisää katso- mo- ja aulatilaa, uusia aitoita sekä pelaajille pukuhuoneet ja sosiaalitalat.

Remontin vuoksi Pelicans aloittaa kautensa viiden ottelun vieraskiertueella, mutta se ei

huoleta toimitusjohtaja Ilkka Kaarna.

- Meidän otteluohjelma on ihan mainio, eikä muutaman kotiottelun siirrosta syntynyt mitään kohtuuttomia peliruuhiä loppuvuoteen. Pelataan tasaisesti kolmea peliä viikossa, mikä on ihan okei, puntaroi Kaarna.

Remontinjälkeistä aikaa on mukava odottaa. Uudistusten jälkeen moni asia paranee.

- Yleisön viihtyvyys paranee, samoin pelaajien työolosuhteet ja koko organisaation työskentelymahdollisuudet. Sanoisin, että meillä on tämän savotan jälkeen yksi koko liigan parhais- ta ja toimivimmista halleista. Sitten vaan odote- taan täysiä katsomoita ja joka matsiin kotijouk- kuetta hienoihin suorituksiin kannustavaa tun- nelmaa, toivoo Kaarna.

Lahden Jäähallin historiaa

- Lahden Tekojääratayhdistys 24.8.1964 (vuodesta 1975 Lahden Urheiluhalliyhdistys)
- Tekojääradan avausottelu 3.1.1965 (Reipas – SaPKo)
- 1973 Lahden Jäähalli (5200 seisomapaikkaa)
- 1974 katon lämpöeristys ja kaukaloon lasikuituvahvisteiset laidat
- 1977 uusi pukusuojarakennus, jota käytettiin hiihdon MM-kisoissa 1978
- 1978 valot riittäviksi väritelevisiointia varten
- 1984 uusi jäähdytyslaitteisto, betonilattia ja valaistus
- 1986 uusittiin hallin ulkopäädyt
- 1988 ulkoseinien lämpöeristys
- 1989 keväällä halli suljettiin ja toinen päätykaari uusittiin lahottajasiemenen vuoksi
- 1989 vesikattojen uusiminen

- 1990 katsomojen vanerointi
- 1992 uusi pelikello
- 1997 Lahden Jäähalli Oy perustetaan
- 1998 Jäähallin saneeraus
kaukalo siirrettiin kolme metriä lähemmäs pääkatsomoa
5000 katsojaa (3300 istumapaikkaa, 1700 seisomapaikkaa)
15 aitiota
uusi äänentoisto ja pelikello
- 2005 jäähallin nimeksi Isku Areena
- 2009 uusi mediakuutio, laidat, valot ja äänentoisto
- 2010 Urheilukeskuksen puoleinen pääty uusiksi
n. 600 katsomopaikan lisäys
kuusi uutta aitiota
ajanmukaiset pukuhuoneet ja sosiaalitilat

ISÄNSÄ POIKA

SAMI BLOMQVIST OSAA LATOA MUSTAA PUSSIIN

teksti: Eetu Ampuja | kuva: Loma Graphics

Muistattehan vielä Timo Blomqvistin, suomalaisen jääkiekkolegendan? Hänet, joka johdatti kapteenina Leijonat historialliseen hopeamitaliin Calgaryn talviolympialaisissa 1988? Sulavasti liikkuneen puolustajan, elävän legendan. No, omena ei ole pudonnut kauas puusta. Timo Blomqvistin pojasta Samista on hänestäkin hyvää vauhtia kehkeytymässä melkoinen pelimies – ellei ole sitä jo nyt.

Kun Blomqvist jr. liukuu jäälle, yksi asia on varma: yleisö näkee punaista. Kirjaimellisesti.

Sami Blomqvist on nimittäin pelaaja, joka osaa iskeä punalamppua päälle. Parikymppinen espoolainen pitää hallussaan A-nuorten kaikkien aikojen maaliennätystä, 40 rysää 41 ottelussa. 173-senttinen nuorukainen ei ehkä ole koolla pilattu, mutta häikäilemätön hyökkääjä on joka tapauksessa maalintekijä Jumalan armosta.

Ja nyt kaverin rinnusta koristaa Pelicansin logo.

Sami Blomqvist

Kausi	O	M	S	=	P	J
2006-07						
Blues						
B-jun. SM-liiga	32	22+	22	=	44	105 min
Blues						
A-jun SM-liiga	3	0	+	2	=	2 0 min
2007-08						
Blues						
SM-liiga	1	0	+	0	=	0 0 min
Blues						
A-jun SM-liiga	42	13+	14	=	27	18 min
Blues						
A-jun SM-liiga playoffs	3	1	+	0	=	1 2 min
2008-09						
Blues						
SM-liiga	6	0	+	0	=	0 2 min
Blues						
A-jun SM-liiga	41	40+	21	=	61	28 min
Blues						
A-jun SM-liiga playoffs	10	8	+	8	=	16 8 min
Suomi U20						
Mestis	4	1	+	0	=	1 0 min
2009-10						
Blues						
SM-liiga	22	3	+	1	=	4 12 min
Blues						
A-jun SM-liiga	15	13+	10	=	23	10 min
K-Vantaa						
Mestis	10	5	+	1	=	6 2 min

Sami, mikä on meininki?

- Ihan hyvä, varsinkin nyt kun on päässyt intistä takaisin jäälle.

Suoritat asepalvelusta Hennalassa. Miten kurkkusalaatit istuvat?

- Kai ne ihan hyvin istuu. Ei siellä varmaan kukaan oikein viihdy, mutta olen hoitanut kaikki hommat mitä on pitänyt hoitaa.

Ollaankos sitä ihan ratsumiehiä?

- Ei, mä oon tiedustelija!

Mitäs se oikein meinaa?

- No tota... Jos tulee sota, niin mennään kärkirhythmissä ja ilmoitellaan niille pää-äijille jos näkyy vihollisia.

Ai vähän niin kuin kärkikarvaaja?

- (nauraa) Vähän niin kuin joo! Se on ihan mukavaa.

Tiedätkö mitä yhteistä on teikäläisellä ja Juuso Hietasella? (Oikea vastaus: molemmat ovat toistaiseksi ainoita kolmannen polven liigapelaajia)

- Hmm... olikse se jotain että molempien faijat ja isoisät on pelanneet? Joo. En ole vielä päässyt pelaamaan Juusoa vastaan, mutta näin joskus käy, niin voisin kokeilla tehdä sille jalkakynät.

Isäsi Timo oli pelaajana melkoinen päällikkö.

Onko äijällä samanlaiset tavoitteet?

- Olihan se joo aika päällikkö. En tiedä onko samoja tavoitteita, mutta kyllä mä haluaisin mennä yhtä korkealle kuin faija meni. Tosin maa-

joukkueen kapteenia musta ei kyllä varmaan tule. Olen mieluummin ihan tällainen peruspelaaja.

Mitä ajatuksia isäsi arvokisamitalit herättävät?

- Ainahan se esittelee niitä mitalejaan, heh. Kyllä ne mitalit motivoi itseäkin.

Isäsi oli pakki, mutta äijä on hyökkääjä. Miksi?

- Mäkin olin aikaisemmin pakki, mutta jotenkin vaan toi hyökkääminen ja maalinteko on niin mun juttu. Mä olen tykännyt siitä aina.

Miten on mahdollista tykittää 40 hääkiä 41 pelissä?

- Kun kiekko tulee, vedon on lähdeävä heti. Jokaisesta asennosta pitää pystyä ampumaan. Omasta mielestä mulla on myös aina ollut hyvä laukaus. Pienenä ammuskelin paljon laudalta kotipihalla.

Teit viime kaudella Bluesissa pelatessasi hienon maalin Pelsun verkkoon. Muistatko?

- Joo, muistan. Se taisi tulla vielä Isku Areenassa... Sori vaan kaikille Pelicansin faneille. Nyt olis tarkoitus vähän hyvittää!

Huomaako pukukopissa, että nyt ollaan Suomen Chicagossa?

- Aika samanlaista se on vähän joka puolella. Hyvää löytyä täällä on, varsinkin Latvala on kova juttumies.

Entäs kaupunki muuten, naposteleeeko?

- Napostelee, hyvännäköinen kaupunki. Ja täytyy sanoa että menoa riittää!

ANDYN LOISTELIAS PALUU

teksti: Eetu Ampuja

kuvat: Eetu Ampuja

11. elokuuta 2010 on päivämäärä, joka painuu lahtelaisen jääkiekon historiaan. Hetkenä, jona Antti Niemi nosti Stanley Cupin suorille käsivarsille hurraavassa Isku Areenassa, monien selkäpiissä vilistivät kylmät väreet. Kulaiset muistot vailla vertaa tallentuivat kaikkien paikalla olleiden verkkokalvoille.

Ja niitä paikallaolijoita – heitä oli paljon.

Yli 3000 jääkiekon ystävää osoitti suosiotaan kotiinsa palanneelle Niemelle. Toki tarunhohdoinen Stanley Cup sai sekin huomiota osakseen – jokainen vahtia kätellyt ja tervehtinyt hipaisi samalla myös kannua – mutta se oli silti juuri Niemi, jota kansa oli saapunut katsomaan. Kaupunkilaiset eivät olleet unohtaneet maali-vahdin huikeita urotekoja Pelicansissa kausina 2005 - 2008.

Eivätkä tule koskaan unohtamaankaan.

”Hienoa tuoda kannu Lahteen”

NHL:n perinteiden mukaisesti jokainen mestarijoukkueen pelaaja saa Stanley Cupin päiväksi käyttöönsä. Ennen Lahtea kannu oli jo ehtinyt vierailuilla muun muassa ruotsalaisella maatilalla, Pariisissa Eiffel-tornissa sekä Länsi-Kanadan preerialla.

Niemelle taas Lahdessa vierailu oli ensiarvoisen tärkeää, vaikka visiitti venyttikin miehen ai-

kataulut äärimmilleen. Helikopterikyty Vantaalta Suomen Chicagoon oli kuitenkin oikein ja kohtuullista, sillä Pelicansin osuutta Niemen kehityksessä ei voi kylliksi alleviivata.

Jäänee ikuisiksi arvoitukseksi, olisiko tämä ujonpuolinen nuori mies Vantaalta koskaan noussut Stanley Cup finaaleihin ilman Pelicansin ja varsinkin Pasi Nurmisen apua. Epätodennäköistä se kuitenkin on, ja sen tietää Niemikin.

Siksi kanisterin kiikuttaminen tuhkimotarinan alkulähteille oli paikallaan.

- Tuntuu hienolta tuoda kannu Lahteen, tyytyväinen Niemi myhäili väkijoukkoa katsellessaan.

- Ennen kautta tavoitteena oli vain päästä pelaamaan ylhäällä (NHL:ssä). Ja nyt sitten voitin Stanley Cupin... Ihan uskomaton juttu.

Kiitollisuuden tunne oli molemmin puoleinen. Sankarivahdin paluu oli kaupunkilaisten mielestä hieno ele Niemeltä, ja sitä osattiin arvostaa. Siitä kertoi jo valtaisa yleisömeri: populaa oli paikalla kymmenkertainen määrä Valtteri Filppulan toissavuoden Red Wings – juhliin verrattuna.

Cadillacilla kopterille

Lahden kansanjuhlan erityisyyden huomasi myös kunnia-arvoinen vieras Kanadasta. Lordi

Stanleyn pokaalin kanssa kaikkialle matkaava Hockey Hall of Famen Phil Pritchard kehui Isku Areenan keikkaa ”ainutlaatuiseksi”.

- Olemme olleet monissa paikoissa, mutta täytyy sanoa, että täällä osataan kannustaa, Pritchard kehui ilman imelyyden häivääkään.

- Saavuimme tänne helikopterilla ja lensimme hallin yli. Se oli jotain aika ainutlaatuista.

Mr. Pritchard, pitääkö paikkansa että joidenkin Blackhwks-pelaajien kotieläimet ovat lipittäneet kesän mittaan kanisterista?

- Kuulemani mukaan näin on tosiaan päässyt käymään, Pritchard naureskeli.

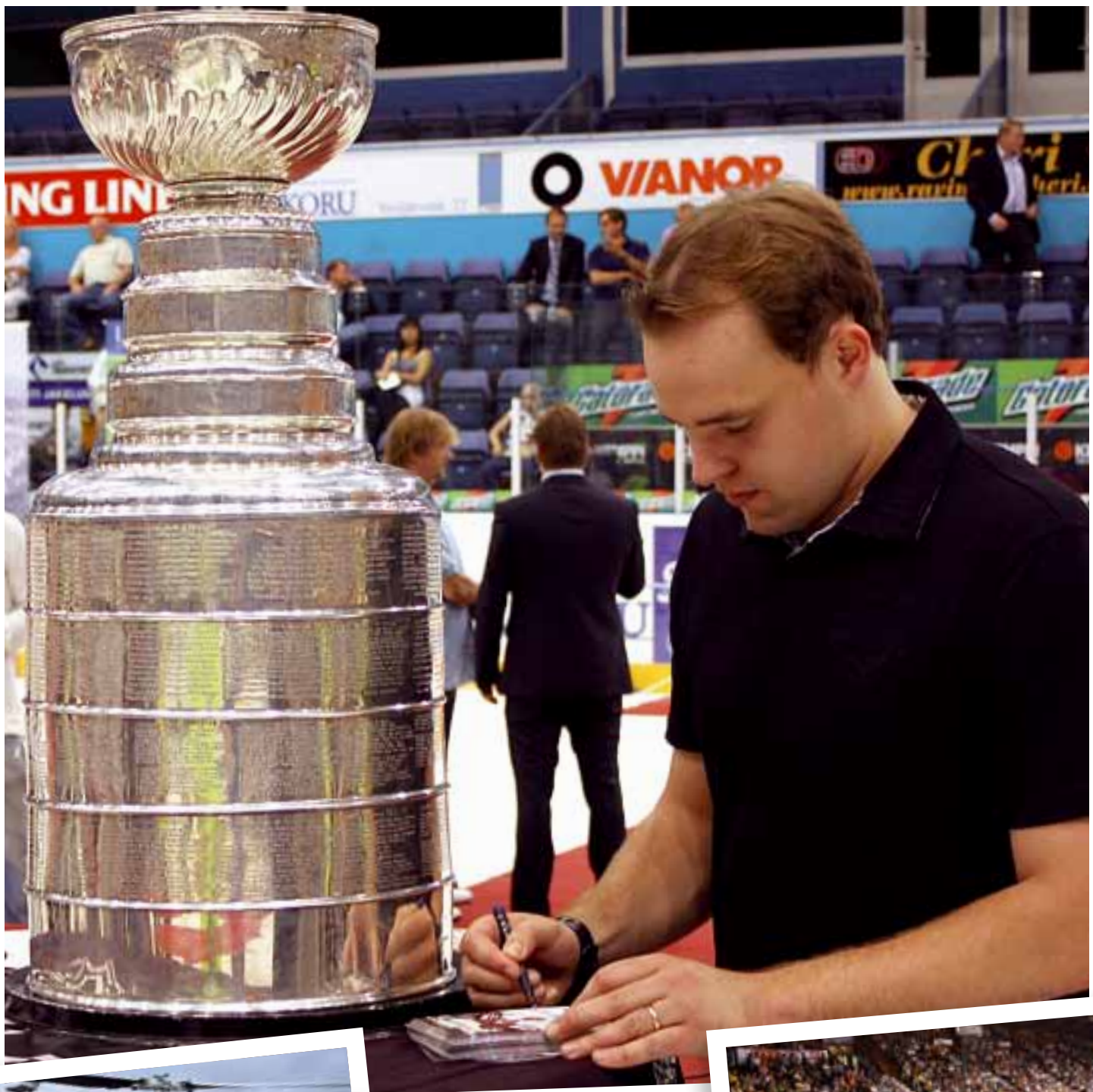
- Toivottavasti Antti ei ole vielä ehtinyt juomaan pokaalista!

Kurlasi mestarivahti kanisterista tai ei, varmaa oli, että illanvietto jatkui tyylikkäissä merkeissä. Isku Areenalta Niemi kyyditettiin Cadillacilla kannuineen päivineen helikopterille, jolla matka jatkui edelleen yksityispippaloihin Vantaalle.

Niemen kehityskaaren huomioon ottaen ei olisi suurikaan yllätys, mikäli kansanjuhlasta saataisiin vielä jonakin päivänä revanssi. Tätä mieltä oli myös eräs onnellinen kiekkofani, joka lähetti terveisensä kopteriin astuvalle Niemelle:

- Hei Andy! Otetaan ensi kesänä uudestaan!

| Pelicansin ex-maalivahti toi Stanley Cupin Isku Areenaan

KOVAAN KONDIKSEEN LAPPIDOCIN OPEIN

teksti: Ilkka Talasranta | kuva: ESS

Viime keväänä Pelicans tiedotti tehneensä kahden vuoden yhteistyösopimuksen Lappidocin huippu-urheilun yksilöllisistä tukipalveluista. Lappidoc on urheilulääkäri Aki Hintsan kehittämä kokonaisvaltainen inhimillisen suorituskäytännön kehittämisohjelma.

Pelicansin kesäharjoittelu ja kauteen valmistautuminen on nyt rakennettu Lappidocin opeilla. Suomen Urheiluopistolla virassa oleva fysioterapeutti Juha Nakari on vetänyt Pelicans-pelaajien oheisharjoitteita keväästä lähtien. Harjoitteiden suunnittelun taustalta löytyy Lappidoc-tiimi, johon kuuluvat urheilua seuraavalle yleisölle tutut nimet Harri Hakkarainen ja Ismo Hämäläinen.

Vielä viime kaudella Nakari toimi mäkimaajoukkueen fysioterapeuttina, mutta Pelicansin tarjoama haaste sai miehen vaihtamaan mäkitornit kiekkokaukaloihin.

Treenit on suunniteltu kokonaisvaltaisen valmennuksen periaatteiden mukaan. Vaan mitä se käytännössä tarkoittaa?

- Tämä koko juttu on itse asiassa lähtöisin Formula-piireistä. Hintsan kehitti sen ensin sinne. Alettiin miettiä kokonaisvaltaisemmin, mitkä kaikki asiat vaikuttavat urheilijan suorituskäytännön. Mentiin ikään kuin pois pelkän fyysisen suorituskäytännön ajattelemisesta, muotoilee Juha Nakari.

Pelicansin SM-liigajoukkuetta varten on räätälöity aivan oma kokonaisuutensa. Yksilöllisyys on isossa roolissa. Kullekin pelaajalle tehdään oma harjoitusohjelma. Jokaisen pelaajan kohdalla oli tärkeimpänä tavoitteena parantaa lähtötahtia, joka kartoitettiin aluksi huolella. Tuloksiin on oltu tyytyväisiä. Jotain kertoo senkin, että pitkäaikaispotilaat on saatu jälle tosi-toimiin.

- Pelaajat saivat itse vaikuttaa merkittävästi kesän harjoitusohjelmansa laatimiseen. Keväällä aloitettiin, kun vielä Turussa pelattiin finaaleja. Suunniteltiin aerobista harjoittelua yksilöllisemmäksi kuin ennen, kartoitettiin vammat ja ylipyöränsä pyrittiin tekemään harjoittelusta motivoivampaa. Jo alusta asti otettiin mukaan enemmän tasapainoelementtejä sekä toiminnallista harjoittelua. Suunta on pois vanhasta lenkki & puntti -harjoittelusta, painottaa Nakari.

Eri pelaajien kesäharjoittelussa on suuria eroja. Kehittämiskohteiden selvittyä niihin on pu-

reuduttu. Nakarin mielestä myös avoimuus on lisääntynyt.

- Me ollaan jossain määrin myös pehmennetty pelaajien kynnystä lähestyä valmentajia ja hoitohenkilökuntaa. Jos joku asia vaivaa, niin siitä puhutaan asian oikealla nimellä. Se ei ole jättänyt kovuutta, että vähättelee vaivojansa, muistuttaa Nakari.

- Tuolla pukukopissa on erittäin urheilullinen porukka - valmennusjohdon toiveiden ja Lappidocin filosofian mukaisesti. Kokonaisvaltaisuuden kuuluu myös se, että urheilijan ravintoasiat on huomioitu. Samoin niihin liittyvät ongelmat esim. painon kanssa. Niihin on pyritty puuttumaan. Ja aina hienovaraisesti kahden kesken eikä luentosaleissa, kertoo Nakari.

Lappidocin opein valmennetaan yksilöitä myös NHL:ssä ja KHL:ssä. Pelicans on kuitenkin ensimmäinen seura, joka on joukkueena sitoutunut kokonaisvaltaisen valmennuksen filosofiaan – siis edelläkävijä.

VIIKKO-OHJELMA

Erään Pelicans-pelaajan kesäharjoitteluviikko. Kyseessä on kuntoutusvaiheesta normaaliin harjoitteluun siirtyvä pelaaja, jolla on vammamekanismiin liittyviä kuormitusrajoituksia.

ma: spinning 45 min + keskivartalon kesto voima 30 min,
iltapäivä: liikkuvuus + omat tukiharjoitteet

ti: aamu: crosstrainer 60 min, iltapäivä: 20 min valmistava aerobia +
jalkavoima 4x4x8-10 + 20 min palauttava aerobia

ke: vesijuoksu ja tukiharjoitteet 50 min + liikkuvuus 30 min

to: aamu: spinning 45 min, iltapäivä: 20 min valmistava aerobinen +
ylävartalovoima 6x4x6-8 + keskivartalo, 300 liikettä, 20 min palauttava aerobinen

pe: aktivoiva alkulämmittely 20 min, nopeus 30 min, palauttava aerobia,
iltapäivä: liikkuvuus, tukiharjoitteet, huolto

la: vapaa

su: pyöräily 1,5 h

Kesäharjoittelussa Matias Loppi.

LET'S SCORE SOME GOALS!

teksti: Eetu Ampuja | kuvat: Loma Graphics, Eetu Ampuja

Lou Dickenson tuo Pelicansiin perikanadalaista voittamisen mentaliteettia.
Ja kilokaupalla raakaa lihasta.

Lahden ydinkeskusta, 15. elokuuta. Helteinen sunnuntai on kääntymässä iltapäivän puolelle. Pelicansin ulkomaalaisvahvistukset, ruotsalainen Henrik Blomqvist ja kanadalainen Lou Dickenson istuvat limonadilla suositun meksikolaisravintolan terassilla.

On Dickensonin syntymäpäivä. Iloinen lihas-kimppu pulputtaa taukoamatta puhelimeensa.

- Kyllä joo, illalla Helsinkiin! Ai mitä? Ehdottomasti, ehdottomasti... Kuulostaa hyvältä. Kuulostaa erittäin hyvältä, mies!

Sitten iPhone livahtaa taskuun ja haastattelutuokio on valmis alkamaan.

- Ei, en ole lähdössä juhlimaan. Kuulit varmasti väärin, 28-vuotta täyttänyt kanukki rykäisee. Blomqvistia hymyilyttää.

- Tunnen oloni vanhaksi. Tänään aion vain mennä ajoissa kämpille. Kuppi kahvia, ehkä vä-

hän kirjan lukemista ja viimeistään puoli yhdeksältä nukkumaan.

Aivan varmasti.

Monipuolinen muskelimöykky

Eriomaisen huumorintajunsa lisäksi Dickenson osaa myös pelata. Väkivahva, Kanadan Ontariossa syntynyt voimalaituri on pyssyttänyt kahden Mestiksessä viettämänsä vuoden aikana 54 maalia. Viime kaudella Vaasan Sportissa syntyi 44 ottelussa mukavat 61 pistettä.

- Hän on sellainen kaveri jota olemme etsineetkin. Iso, vahva, kovasti töitä tekevä maalintekijä, Pelicansin päävalmentaja Mika Toivola sanoo.

- Lou on luisteluvoimainen, joten kaveri nostaa varmasti myös pelinopeuttamme. Laukauskin on erittäin asiallinen. Yläkropassa on voimaa niin paljon, että kyllä sieltä rannelaukaus irtoaa!

Aivan varmasti irtoaa. Hirmutikissä oleva kanadalainen olisi valmista kauraa Teräsmies-elokuvan päärooliin.

Mutta mitä hyvin liikkuvalla lihasmassalla sitten saa?

185-senttinen ja lähes satakiloinen Dickenson olisi helppo heittää laatikkoon vain vastustajia ajelemaan. Tai siniviivalle vapauttavaa läpisyötöä käyttämään. Tai vaikkapa ylivoimalle b-pisteen kaarelle hirmupyssynsä kanssa. Tai teke-
mään niitä kaikkia.

Toivolan mukaan jälkimmäisin vaihtoehto on todennäköisin. Monipuolista kanukkia ei kannata niputtaa vain yhteen muottiin.

- Häntä ei kannata lokeroida mitenkään, Toivola sanoo.

- Uskon, että häntä tullaan kokeilemaan parissakin eri kentällisessä. Sellaisella laukauksella

Edmonton Oilersin takavuosien NHL-varaus Lou Dickenson ei enää haaveile NHL:stä. "Nyt haluan vain pelata lätkää ja saada elantoni siitä. Tarkoituksena olisi saada pelattua hyvä kausi täällä Lahdessa ja johdattaa joukkue mahdollisimman pitkälle." Pelimiehen puhetta.

ja maalinedustapelillä häntä tullaan aivan varmasti näkemään ylivoimassa. Toisaalta kaveri osaa myös nostaa äijää seinälle ja paiskia kovasti hommia.

Töitä, niitä Dickenson on totta vie tehnytkin. Edmonton Oilersin vuoden 2000 neljännen kieroksen varaus ei ole koskaan saanut mitään ilmaiseksi.

Iron Mike bongasi

Leveäharteisen Dickensonin raamit ja asenne ovat aina olleet kohdallaan, mutta tummahipiäisen hyökkääjän kehityskaari ei aikoinaan sitenkään osoittanut tarpeeksi ylöspäin.

Kun vuodet Kanadan junioriliiga OHL:ssä eivät poikineet kutsua NHL:ään, parikymppinen Dickenson päätti siirtyä oppikirjojen ääreen. Vuosi St. Thomasin yliopistossa vierähti kuitenkin enemmän kaukalon puolella kuin luennoilla, joten pönttääminen oli sitä myöten siinä.

Seuranneena kesänä Dickenson pääsi mu-

kaan tv-sarjaan nimeltä "Making the Cut". Ohjelmassa Scotty Bowman, Mike Keenan ja muut legendaariset valmentajapersoonat etsivät kuutta pelaajaa NHL:n harjoitusleirille. Tosi-tv -formaatti oli suosittu, ja Dickenson yksi ohjelman tähdistä.

- Ohjelmaan pyrki 5000 pelaajaa joista 68 valittiin. Olin yksi heistä, mutten lopulta päässyt kuuden joukkoon, Dickenson muistelee.

Pelaaja ei silti jäänyt nuolemaan näppejään. Tuolloin Floridassa GM:n tehtäviä hoidellut "Iron Mike" Keenan iski silmänsä rajusti hommia paiskineeseen Dickensoniin ja tarjosi tälle paikkaa Panthersin harjoitusleiriltä. Kova duuni ei kuitenkaan tuottanut tulosta, vaan seuraava talvi vierähti farmiliiga AHL:ssä ja farmin farmissa ECHL:ssä.

- Sen yhden vuoden ajan olin kaikkialla. Sain

"Täällä pelataan enemmän pohjoisamerikkalaisella tyyllillä. Mestiskin on hyvin fyysinen, jopa fyysisempi kuin ne liigat, joissa olen tähän asti pelannut."

matkustamisesta tarpeekseni joten päätin tulla Eurooppaan.

Seurasi visiitti Italiaan. Ja Ruotsiin. Ja Iso-Britanniaan. Ennen Suomeen saapumistaan reissumies ehti vielä piipahtaa AHL:ssä,

mutta tälläkin kertaa visiitti jäi torsoksi.

- Jokainen paikka on ollut omanlaisensa, Dickenson hymähtää.

- Ruotsissa oli aivan liikaa tilaa ja Italiassa jengi vain pyöri ympyrää kentällä. Mutta jokainen kulttuuri on erilainen, ja niin ovat myös tavat pelata jääkiekkoa.

Häkki heilumaan

Kiekkoilijan kehitykseen vaikuttavat monet asiat, mutta ainakin Dickensonin kohdalla suurin yksittäinen tekijä on ollut miehen pelaami-

Rauta taipuu, mutta taipuuko Sihvonen?

Pelicansin tuore kanadalaishyökkääjä Lou Dickenson tunnetaan pelaajana, joka osaa lapioida kiekkoa verkkoon. Raskastekoinen laituri ei ole Juhamatti Aaltosta nähnytkään, vaan iskee punalamppua päälle ensisijaisesti röyhkeän pelityylinsä ja valtavan lihaksistonsa turvin.

Mistään pumpulikädestä ei siis todellakaan ole kyse.

- Joo, tykkään ajella maalille. Se ei ole ongelma, Dickenson toteaa.

- Olen täällä siksi että teen maaleja. Pystyn toimittamaan kiekon maalille, mutta jos se ei riitä, vien sen sinne itse.

Punttisalilla viihtyvän Dickensonin kädet muistuttavat lähinnä punapuun runkoja. Onko tässä mies, joka selättää raudan taivuttamisessa itsensä Kari Sihvosen?

- Hahhah, en minä tiedä... Kari on kyllä vahva. En tiedä. Ehkä olemme yhtä vahvoja.

Vai että tasapeli! Onko näin, herra Sihvonen?

- Ei oo mikään tasapeli. Kyllä se taisi tehdä testeissä kovemman tuloksen... Täytyy tunnustaa,

Huikeat rastat, härski sliippa vai geelinkäryinen kuontalo? Lou Dickensonin, Henri Heinon ja Antti Tyrväisen käymä kisa komeimmista hiuksista on armoton.

että kaveri on vahvempi, Sihvonen sanoo.

- Ei oo mitään hajua paljon se ostaa penkistä, mutta paljon joka tapauksessa!

Taisto joukkueen komeimmista hiuksista on sekin kääntymässä Dickensonin hyväksi. Tähän asti pukuhuoneen tukkajumalina ovat toimi-

neet Henri Heino ja Antti Tyrväinen, jotka eivät kummatkaan turhia kursaile hiusgeelin suhteen.

Dickenson ei geeliä tarvitse. Päänahasta nousivat rastat ovat niin villit, että hyvä kun mahtuvat kypärän alle piiloon.

- Geeli ei auta. Kyllä se on nyt minä!

nen Suomessa. Iloinen jässikkä sanoo olevansa enemmän kuin tyytyväinen päätöksestään saapua kylmään Pohjolaan.

- Tällä pelataan enemmän pohjoisamerikkalaisella tyylillä. Mestiskin on hyvin fyysinen, jopa fyysisempi kuin ne liigat, joissa olen tähän asti pelannut.

Maaleja mättävää voimalaituria ei kannata kiututtaa jämäminuuteilla neloskentässä, se on selvä. Harjoitusotteluissa Dickenson nähtiin ykkösnyrkeissä niin Dwight Helmisen kuin myös

Matias Lopinkin rinnalla. Jälki oli hyvää.

- Viime vuosina SM-liiga on ollut tavoitteeni. Olen yrittänyt tehdä kovasti töitä sen eteen ja olen iloinen että sain nyt mahdollisuuden pelata täällä. Mutta sen eteen täytyy tehdä helkka-risti hommia, joka päivä, Dickenson sanoo.

- Tiedän, mitä minulta odotetaan. Ykköske-juissa on tultava pisteitä, joten aion tehdä sitä mitä parhaiten osaan: score some goals, pistää häkin heilumaan!

Junioriaikoina Dickensonin joukkuekaverina

kurvaili muuan Rick Nash. Vaikka miesten tiet veivätkin London Knightsin jälkeen eri suuntiin, Dickensonilla on kauden kynnyksellä yhä samat perikanadalaiset fiilikset kuin Nashillakin.

- Olen innoissani. Kaikki ovat valmiita paiskivaan hommia ja valmentaja haluaa meidän pelaavan kovaa. Se on jännittävää ja kaikki tuntuivat pitävän siitä.

- Jääkiekossa ei ole kyse siitä, kenellä on suurin budjetti, vaan siitä, kenellä on paras joukkue. Kaikki on meistä itsestämme kiinni.

LOPPI PALASI LAHTEEN

teksti: Ilkka Talasranta | kuvat: Europhoto

Päävalmentajaksi Vantaalta saapunut Jami Kauppi ei saanut kaudella 2005-06 Pelicansia nousukiitoon - päinvastoin. Kuitenkin hän toi mukanaan Lahteen pelaajia, jotka ovat puhjenneet kukkaan juuri täällä - radiomastojen alla ja hyppymäkien katveessa. Jo keväällä saapuivat Matias Loppi ja Olli Julkunen ja uuden kauden kynnyksellä Antti Niemi.

Lopin ensimmäinen kausi Pelicansissa oli keskinkertainen. Hannu Aravirran tultua ykköskäskijäksi tahti alkoi parantua. Kauden lopuksi syntyi kahden vuoden jatkosopimus lahtelaisseuran kanssa.

Tuon kahden vuoden aikana Matias Loppi kasvoi kultakimpaleeksi. Hänestä tuli kultakypärä ja vastuunkantaja. Molempien kausien päätteeksi Pelicans eteni playoff-peleihin. Kahden vuoden aikana Loppi pelasi 123 runkosarja- ja playoff-peliä ja teki niissä kovat tehot 35+74.

Sopimuskausi päättyi ja kasvattajaseura HIFK osoitti kiinnostusta. Oli aika palata Helsinkiin ja Nordenskjöldinkadulle.

- Pelicansissa kulki hienosti ja asiat oli kunossa. Sillä hetkellä tuntui kuitenkin helpolta lähteä HIFK:iin. Halusin sitä itsekkin. Koko jun-

nuajan pelasin HIFK:n paidassa, ihan ekasta jäätreenistä lähtien. Ja asuin jäähallin vieressä. Jollei niihin kyselyihin olisi tarttunut, niin ehkä sitä mahdollisuutta ei olisi koskaan tullut, muistelee Loppi.

HIFK:n lehdistötilaisuudessa poseerasivat päävalmentaja Kari Jalosen molemmiin puolin paluumuuttajat Kim Hirschovits ja Matias Loppi. Ensin mainittu voitti lopulta SM-liigan pistepörssin. Lopin kaudesta tuli toisenlainen.

Kauden neljäs peli. Vastassa TPS. Max Kolun raju taklaus.

- Tajusin heti, että nyt meni olkapää pahasti, muistaa Loppi.

- Mä palasin vielä silloin Tepsin pelissä jälle yhden vaihdon ajaksi. Surffasin hetken ihan sumussa ja sitten olkapää sai vielä vähän lisää kipeää. Kuvausten jälkeen se sitten päätettiin leikata, pyörittää Loppi päättää.

Leikkausta seurasi toipilasaika. Yksinäistä kuntopyörän polkemista. Toiset pelaa ja itse olet klesä. Keväällä ruotuun palattuun Loppi ei enää päässyt haluamallaan tavalla kuviin mukaan. Viimeiset vajaa 20 peliä Lopilta meni melko vaisuissa merkeissä.

- Kaverit oli pelanneet kolme kuukautta jenginä ja loppukaudesta peli on aina parempaa joka joukkueella ja joka pelaajalla. Toipilas ei tietystikään saanut mitään ykköskentän ruutua. Se oli Jalosen tapa ajatella. Ja ihan ok.

Kauden jälkeen leikattiin toinenkin olkapää. Kesällä miestä kuntoutettiin. Kauden kynnyksellä kunto nousi kohisten ja kaikki näytti hyvältä.

- Sitten agentti soitti ja kysyi, lähtisinkö Saksaan. Olin henkisesti valmistautunut pelaamaan sopimukseni toisen kauden HIFK:ssa, mutta vaikea on jäädä pukukoppiin, jos valmennus haluaa työntää sua sieltä pois. Jaloselta tuli viestiä, ettei se tiedä mitä mun kanssa tekisi, Loppi muistelee.

Seurasi nopea siirto Hampuriin Freezersin joukkueeseen. Pelikavereina olivat mm. Kimmo Kuhta ja Jere Karalahti - HIFK-paidasta tuttuja hekin. Vaan raskas kausi tuli siitäkin.

- Kaikki oli periaatteessa pedattu hyvin, Saksalainen kiekko on tyyliltään sellaista, jonka piti sopia mulle. Oli tilausta ykkössentterille ja yv:n pyörittäjälle. Ei vaan lähtenyt keneltäkään. Ei alkanut sujua. Oli paljon hyviä yksilöitä, mutta joukkueena homma meni ihan

Kun Matias Loppi siirtyi Kiekko-Vantaan divarijoukkueesta Pelicansin liigamiehistöön vuonna 2005, ei valmennusjohto tiennyt kovinkaan tarkoin, mitä odottaa. Miehen potentiaali tiedettiin, mutta sen esiin saaminen on joskus korkeampaa matematiikkaa. Tämäkin tiedettiin.

Kieli keskellä suuta. Kohta lähtee lättösyöttö. Siitä onetimer. Ja maali.

plörinäksi. Välillä kävi aika pitkäksi olla siellä ihan yksinään. Ja kun pelit menee huonosti, niin tunnelma vaan entisestään latistuu. Silloin ei jaksa vapaa-aikanaan hengaila pelikavereitten kanssa. Ilo on poissa, maalailee Lop-

pi viime kauttaan.

Siirrosta takaisin Pelicansiin puhuttiin ensi kertaa jo kesken viime kauden.

- Siirtorajan kynnyksellä oli jo säätöä. Kibe [Kuhta] lähti HIFKiin takaisin. Jossain vaihees-

”Hommia tehdään hymyssä suin ja tosi fiksusti ollaan menty. On tekemisen meininki. Kaikki ulkomaalaiset on loistavia tyyppejä. Ja vahvistuksia.”

sa harkittiin mekin Jeren kanssa lähtemistä. Päätettiin kuitenkin hoitaa sopimus loppuun. Jos me kaikki kolme oltaisiin lähdetty, olisi suomalaisista jäänyt aika huono kuva sellaisina pelimiehinä, jotka karkaa paikalta heti, jollei homma sujukaan.

Kaksivuotinen sopimus Pelicansin kanssa solmittiin lopulta maaliskuun puolivälissä. Loppi on nyt valmis jatkamaan täällä siitä, mihin jäi kaksi vuotta sitten. Mies on kuin nuori orhi laitumelle päästyään.

- Tämmöisenä uusvanhana paluumuuttajana täytyy näin ennen kauden alkua sanoa, että vaikuttaa tosi hyvältä. Hommia tehdään hymyssä suin ja tosi fiksusti ollaan menty. On tekemisen meininki. Kaikki ulkomaalaiset on loistavia tyyppejä. Ja vahvistuksia, kehuu Loppi vuolaasti.

Harjoituksissa ja harjoituspeleissä Lopin laiturina on koko ajan luistellut nuori Sami Blomqvist. Ilmassa on merkkejä siitä, että ajatukset käyvät varsin hyvin yhteen. Onko kauden tutkapari syntynyt?

- Sitä en osaa sanoa. Se on valmennuksen asia. Mutta Samissa on kyllä paljon potentiaalia. Nuori mies osaa todella tehdä maaleja. Toivotaan, että Sami puhkeaa kukkaan tällä kaudella. Kaikki mahdollisuudet on olemassa, kannustaa Matias Loppi ketjukaveriaan.

Entä mikä joukkue yllättää SM-liigassa alkavalla kaudella?

- Tepsi oli viime vuonna tosi iso yllätys. Nyt on varmaan Pelicansin vuoro yllättää.

MIIA MYY LAADUKKAITA FANITUOTTEITA

"Tuohon se uusi fanikauppa tulee."

teksti: Ilkka Talasranta

kuva: Pelicans

Pelicans-perheen tuoreimpia kasvoja on fani-myyntin tykiksi palkattu Miia Karppinen. Miia on jo valmiiksi intohimoinen Pelicans-fani. Kun vielä Matias-poika pelaa Kiekkoreippaan D-junnuissa ja aviomies valmentaa samaista joukkuetta, on jääkiekko usein läsnä myös Miian kotioloissa.

Fanituotemyynti on koko ajan kasvava bisnes ja Isku Areenan remontin myötä myös Pelicansin kotiotteluihin saadaan fanikaupalle kunnon tilat. Nykyinen alle kymmenen neliön karsina vaihtuu mukavan kokoiseksi 60 neliön kaupaksi.

Ammattimaisuus ja korkea kunnianhimo ovat asioita, joita korostetaan Pelicansin urheilullisella puolella. Nämä ovat ohjenuorana myös fanituotteiden kohdalla.

- Esimerkiksi kaikki meidän myytävät vaatteet brändätään tulevaisuudessa Pelicans-tuo-

temerkin alle. Ne ovat Pelicans-merkkisiä ja ehdottoman korkealaatuisia. Mitään keskinkertaista ei Pelicans-tuoteperheeseen kelpuuteta, vakuuttaa Miia ja kehottaa käymään fanikaupassa vaikkapa tutustumassa tyylikkäisiin Pelicans talvitakkimalleihin.

Remontin valmistuttua Isku Areenan uudessa fanikaupassa tullaan järjestämään komeat avajaiset.

- Ensimmäisessä kotiottelussa ei vielä olla uuden kaupan kanssa valmiina, joten vanha palvelee entiseen malliin. Älkääkä unohtako fanituotteidemme jälleenmyyjiä. Hinnathan ovat kaikilla jälleenmyyjillämme aina samat, muistuttaa Miia Karppinen, Pelicansin fanimyyntitykki.

- Ja tervetuloa sitten Isku Areenalle uuteen hienoon Pelicans-fanikauppaan!

Pelicans saa fanituotteita otteluiden aikana Isku Areenan fanikaupasta.

Jälleenmyynti:

- HongKong, Paavola
- Intersport, Laune
- Prisma, Laune
- Prisma, Holma
- Sokos

Valioyksilö. Lahtelainen Henri Heino on yksi SM-liigan parhaista puolustavista hyökkääjistä. Tunnollinen sentteri ei jätä mitään sattuman varaan, vaan taistelee aina sata lasissa joukkueensa puolesta.

LAHTELAISTA, TOTTA KAI

teksti: Eetu Ampuja | kuvat: Loma Graphics, Europhoto

Puolustusspesialisti Henri Heino on malliesimerkki oman kylän pojasta.

Marko Jantunen, Jesse Saarinen, Tuomas Santavuori, Vili Sopanen...

Ja niin edelleen. Lista lahtelaisista lähtijöistä on pitkä. Valtaosa Pelicansin omavaraisesta rungosta on häipynyt muihin maisemiin, mutta yksi on ja pysyy. Henri Heinosta on hyvää vauhtia kasvamassa todellinen seuraikoni.

Ja sille on syynsä.

Alansa huippu

Jollakin ihmeen tavalla Heino on koko uransa onnistunut pysyttelemään poissa parrasvaloista. Osittain syynä on varmasti ollut hiljaisen ja vaatimattoman pelaajan luonne, mutta myös roolituksella on ollut merkityksensä. Suomessa puolustava hyökkääjä ei paistattele otsikoissa, vaikka hoitaisi hommansa kuin-ka hyvin.

Asiaan lienee tosin luvassa muutos. Nykypäivän jääkiekossa vastakkain peluuttaminen on

noussut niin isoon osaan, että kylmässä Pohjo-lassakin osataan jo seurata, ketä vastaan kukin pelaaja pelaa.

Heino pelaa aina vastustajien parhaita vastaan.

Pelaisi muuten monessa joukkueessa, mutta tasapainoinen ja vastuuntuntoinen sentteri haluaa kiekkoilla kotikaupungissaan Lahdessa. Se on onnenpotku Pelicansille, sillä kyse on valtakunnallisestikin aivan eliittihyökkääjästä omassa roolissaan.

Vai mistä muusta muka kertoo se, että jarruketjun moottorina toimineen Heinon viime kaudenkin +/- -tilasto oli plussan puolella, vaikka Pelicansin verkkoon iskettiin eniten maaleja koko liigassa?

Tai se, että raskaan työn raataja onnistui toisaan keväänä pimentämään Ville Leinon, jota ei saanut kuriin edes Chicago Blackhawksin tuore mestarijoukkue?

- Täksi kaudeksi meillä tapahtui isompi sukupolvenvaihdos ja samalla sattui poistumaan lahtelaisuutta, mutta Heinon halusimme pitää, Pelicansin toimitusjohtaja Ilkka Kaarna sanoo painokkaasti.

- Siihen suurin syy on yksinkertaisesti se, että hän täyttää ruutunsa illasta toiseen. Heino on koko uransa ajan pelannut nousujohteisesti

Kypärän sisällä raksuttaa

Heino marinoitui puolustusspesialistiksi jo varhain. Juniorivuosien pistetehtailija nostettiin liigarinkiin poikkeuksellisen aikaisin, 17-vuotiaana. Samalla siirtymällä ikäisekseen kypsä pelaaja alkoi ajatella pelistä eri tavalla.

- Miesten peleissä oli pelattava järkevämmiin. Omaikäisten kanssa pystyi vielä keskittymään pelkkään hyökkäämiseen, mutta liigassa ei ollut varaa hölmöillä, Heino muistelee.

- Aloin pelata eri tavalla. Tuntui luonteelta

hoitaa hommansa luotettavasti. En halunnut, että vastustaja pääsisi rankaisemaan meidän ketjua vastaan.

Varman päälle pelaaminen kannatti. Pomminvarma puolustuspeleli ja vastustajien pitäminen poissa pahanteosta ovat luoneet Heinolle uran. Avaintekijänä on toki myös ollut hyökkääjän tasaisuus – tason heitelyitä ei juuri ole, heikkoja kausia ei niitäkään.

- En ehkä tee hirveästi pisteitä tai ole räiskyvä, mutta ainakin omasta mielestäni pystyn pelaamaan aina aika tasaisesti.

Samaa mieltä on myös Pelicansin ja maajoukkueen entinen päävalmentaja, Hannu Aravirta.

- Henkan profiili on äärimmäisen stabiili kaikilla tavoilla. Hän on erittäin tasapainoinen niin henkisesti, fyysisesti kuin pelillisestikin, Aravirta sanoo.

- Kun Henkan kanssa tekee sopimuksen, niin siinä on aina se takuuvarma minimitaso, jonka seura saa. Ja se taso on korkealla.

Nykyinen päävalmentaja Mika Toivola allekirjoittaa edeltäjänsä lausunnot.

- Henkka on hyvä ja erittäin perusvarma pelaaja. Hän on helppo pelaaja valmentajalle siinäkin mielessä, että pystyy pelaamaan mitä vitjaa vastaan vaan. Kaverin uskaltaa aina heittää laatikkoon.

Lisää laukauksia!

Olisi väärin niputtaa Heinoa pelkkään päällystakin rooliin. Välähdyksiä muusta osaamisesta nähtiin viime kaudella, jolloin lahtelainen ampui maaleja enemmän kuin kertaakaan siihen asti. 10 komeaa rysää olivat teräviä kuteja ohi voimattomien maalivahtien.

Punalampun sytyttyä oli helppo todeta, että lukemattomat vanerilta ammutut vedot olivat kantaneet hedelmää. Laukaus oli pitkään Heinon akilleenkantapää, mutta eipä ole enää.

- Perhana kun mä oon niin monta kertaa sanonut sille, että laukois enemmän, Pelicansin monitoimimies Pasi Nurminen puhisee.

- Sillä jätkällä on ihan oikeasti hyvä veto. Pitäisi

si vaan laukoa paljon enemmän.

Heinoa Nurmisen jutut naurattavat.

- Joo, kyllä siitä aina välillä kuulee. Ja tottahan se on - siis se että pitäisi laukoa enemmän. Vedon hyvydestä en niin tiedä...

Mutta entä jos hyökkääjä olisi aikoinaan saanut kehittyä muutaman vuoden rauhassa ennen siirtymistään liigaan? Olisiko meillä tänä päivänä täysin erityylinen, pisteitä takova Henri Heino?

- Hyvä kysymys. Ehkä sitä voisi olla peliä tekevä sentteri, Heino naurahtaa.

- Tosi vaikea sanoa. Jarruketjussa on tullut pelattua niin kauan, että ajatus jostain muusta tuntuu oudolta. Vaikka ei mulla mitään sitä vastaan-kaan olisi.

Yllättävää ylivoimaa

Hiljainen ja vaatimaton puurtaja, jolla puolustushommat ja laukaus kondiksessa. Mitä muuta?

Ainakin tehokasta erikoistilannepelaamista.

lät ja ajat alivoimia tappaneen Heinon vitja komennettiin sydäntalvella hieman yllättäen ylivoimaa pyörittämään. Heinon, Antti Tyrväisen ja Kari Sihvosen telaketjurintama vyöryi vastustamattomasti vastustajan alueelle saaden hyviä mylläköitä aikaan.

Samalla syntyi myös valtaosa Heinon kymmenestä maalista. Sentterin vihainen rannelaukaus teki tuhojaan, useimmiten suoraan syötöstä.

- En tiedä kenen idea se alun perin oli. Pasi (Nurminen) otti meidät puhutteluun ja ohjeena oli vaan, että kiekkoa päätyyn, kiekkoa viivaan ja "toimistoon", Heino naureskelee.

- Sanottiin, että meillä oli muutama sekunti aikaa lyödä kiekko maalille. Piti ajaa röyhkeästi tontille ja taklata. Se oli sellaista Pohjois-Amerikan kiekkoa, mutta tykkäsin kyllä!

Koostumus oli toimiva. Siinä missä muiden kenttäläisten erikoistilanneyritykset tukeutuivat surkeisiin hyökkäyksiin lähtöihin, liialliseen näpertelyyn tai vähäisiin laukauksiin, Heinon jätkäsakki sai aina jotain aikaan. Härskin yksinkertainen ylivoima sai myös katsojat hyvälle tuulelle.

Aravirtaa Heinon ylivoimaosaaminen ei yllättänyt.

- Henkalla on hyvä tekniikka ja ilman muuta tietäntyyppiset, ylivoimapelamista suosivat ominaisuudet. On nopea, hyvä maalinedustatilanteissa, asiallinen laukaus ja hyvä kaksinkamppailuissa. Nopeilla jaloilla hän ehtii myös irtokiekkoihin.

Positiivinen ongelma

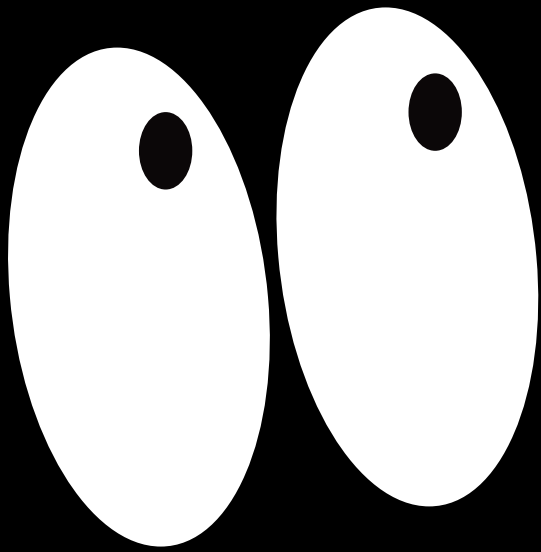
Hyvä valmentaja osaa tarjota pelaajille erilaisia mahdollisuuksia, sanotaan. Heinon suhteen Toivolalla on kuitenkin positiivinen ongelma: nöyrä lahtelainen on niin hyvä omassa hommassaan, ettei hyökkäävämpää roolia ole välttämättä edes järkevää tarjota. Varsinkaan, kun tarjolla on Dwight Helmisen ja Matias Lopin kaltaisia kiekkotaikureita.

- En sanoisi niinkään. Jos riittävän hyvin pelaa, niin mahdollisuuksia voi tulla totta kai, Toivola sanoo.

- On hyvä muistaa, että Henkka pystyy pelaamaan mitä roolia vaan, keiden kanssa vaan. Vaikka rinnalla olisi Suomi-sarjan laiturit, Henkka ei petä.

Hyökkäävämpää Heinoa nähtäneen kuitenkin vain silloin, kun alan erikoismiehet ovat telakalla. Se ei kuitenkaan hiljaista puurtajaa haittaa.

- Pääasia, että joukkue voittaa. Teen ihan mitä tahansa sen eteen.

ILMAN VALOJA
HALLISSA ON PIMEÄÄ

Hanna-Mari Karhinen haastattelee Pasi Nurmista ja lastenosaston ylilääkäri Pentti Lautalaa.

PELICANS KERÄSI RAHAA LASTENKLINIKALLE

teksti: Ilkka Talasranta | kuva: Loma Graphics

Pelicansin liigamiehistö järjesti kesäkuussa yhdessä Pelicans Cheer Girlsin kanssa Hyväntekeväisyysgaalan, jolla kerättiin varoja Päijät-Hämeen keskussairaalan lastenklinikan hyväksi. Hauskan illan tuotto kipusi komeisiin lukemiin. Lastenklinalle luovutettiin peräti 10 785 euron shekki.

Gaalassa pidetyn huutokaupan kalleimmaksi esineeksi nousi Juhamatti Aaltosen kultakypärä, josta maksettiin peräti 1750 euroa. Pelicansin lisäksi huudettavaa olivat lahjoittaneet mm. Kimi Räikkönen, Leo Komarov, Pekka Rinne ja Kari Rämö.

Ylilääkäri Pentti Lautala kiitteli komeata summaa:

- Kyllä me olimme täällä kerrassaan yllättyneitä ja otettuja. Ihan mahtava summa. Tuolla rahalla ostetaan vastasyntyneiden osastolle todella tarpeeseen tulevia valvontalaitteita, joilla seurataan lasten keskeisiä elintoimintoja, iloitsi Lautala.

Päijät-Hämeen keskussairaalan vastasyntyneiden osasto on kymmenpaikkainen, mutta aika ajoin pieniä potilaita on Lautalan mukaan jopa tuplasti enemmän.

- Kyse on useimmiten ennenaikaisesti synty-

neistä, joilla on tehovalvonnan tarvetta. Valvontalaitteista on ajoittain pulaa ja joskus niitä on jouduttu lainailemaan muista sairaaloista, kertoi Lautala.

Pelicans jatkaa kummitoimintaansa lastenklinikan kanssa. Kokemukset ovat palkitsevia molemmiin puoliin. Ylilääkäri Lautala on luonnollisesti mielissään:

- Ihan erityisen hienolta on tuntunut se, että pelaajat ovat niin vilpittömän innoissaan tästä toiminna. He ovat tehneet tänne sairaalaan myös vierailuja ja se on tietysti ikimuistoinen asia myös lastenpoliklinikan isommille potilaille.

Päijät-Hämeen Keskussairaalan Lastenklinikan kummijoukkue

AMERIKAN HELMInen

teksti: Eetu Ampuja | kuvat: Loma Graphics, Eetu Ampuja

*NHL:stä suoraan Pelicansiin.
Dwight Helmiseltä on lupa odottaa ihmeitä.*

178 senttimetriä, 88 kiloa ja ampuu vasemmalta. Siinä oleelliset tiedot, jotka sateentekijästä tarvitsee tietää.

Loput selviää, kun ottaa mukavan asennon jäähallin pehmustetussa istuimessa ja terävöittää katseensa kohti Isku Areenan kaukaloa. Mitä siellä näkyy?

Sulavaa liikettä, erinomaista luistelutekniikkaa ja pitkää liukua. Komposiitin vahaksi muuntavaa mailankäsittelyä, nopeaa peliälyä, oikea-aikaista sijoittumista. Teräviä laukauksia, selvästi moneen kertaan harjoiteltuja.

Pelipaita on turkoosi, numero #40 ja selässä nimi Helminen.

Ei, se ei ole Raipe, vaikka syötöt napsahtelevat nekin nätisti lapaan.

Viiden tähden hankinta

Amerikkalainen Dwight Helminen on Pelicansin kovin värväys vähään aikaan. Kenties jo-

pa kaikkien aikojen kovin. Kaksi viime kautta NHL:ssä Carolina Hurricanesin ja San Jose Sharksin organisaatioissa kiekkoillut jenkki on nyt löytänyt uuden kodin Suomen Chicagosta.

- Hieno homma että saatiin tollanen jätkä tänne. Hän on kuitenkin pelannut ihan helkkarin kovia pelejä viime kaudella, Pelicansin pelaajakoordinaattori Pasi Nurminen sanoo viitaten muun muassa viime kevään NHL:n pudotuspeleihin.

Helmisen tasoista pelaajaa ei tarvitse sen kummemmin scouttailla. Nurminen paljastaa kuitenkin kysyneensä jenkistä entiseltä suojatiltan, nykyiseltä Stanley Cup -voittajalta Antti Niemeltä.

- Kyllä sitä Andyllakin kysyttiin. Maalivahti joka pelaa pelaajaa vastaan, tietää yleensä aika hyvin juttuja, joita me muut ei välttämättä osattaisi ottaa huomioon.

Myöskään Pelicansin päävalmentaja Mika

Toivola ei onnistu peittelemään innostustaan.

- Olen kyllä erittäin tyytyväinen. Varmasti jokaisen joukkueen visiona on yrittää tehdä loistavia täsmähankintoja. Niin mekin on pyrittä tekemään, ja Dwight on ilman muuta sellainen.

- Hänellä on junnumaajoukkuetaustaa, on maalintekijä, snaipperi ja vielä erittäin hyvä luistelemaankin. Kaverista on varmasti paljon iloa kunhan vaan annetaan hänelle tarpeeksi luottoa.

Puoliksi suomalainen

- Moi, Dwight, sänkileukainen kaveri esit-
täytyy. Baseball-lippis on vedetty jenkkityyliin syvälle päähän, mutta kasvopiirteissä on silti jotain tuttua.

Skandinaavista näköäkö, ehkä ripaus suomalaista rujoutta? Mahdollisesti.

Käytöskin on yllättävän vähäeleistä. Aksentti

Sharksissa #36, Hurricanesissa #63 ja Pelicansissa #40. Miksei Dwight Helmi-
selle kelpaa vain yksi numero? ”Kelpaahan! NHL:ssä numerot vain annettiin mi-
nulle. Täällä kysyttiin minkä haluaisin ja päätin valita #40. Se annettiin JYPissä ja
ajattelin että voisi olla hyvä nytkin.”

*”En ole sellainen isojen kaupunkien jätkä.
San Jose oli iso. Kelit olivat kyllä kivat, mutta ei
täälläkään huonot ole.”*

on amerikkalainen, mutta jutut eivät niinkään.

Helminen puhuu vähän ja vain kysyttäessä. Kuuntelee tarkasti, ei pidä turhaa melua itsestään.

- Näkeekö sen päällepäin? Äitini on suomalainen. Samoin isovanhempani ja kaikki esi-isäni, Pelicansin uusi päällikkö ja pelillinen johtaja paljastaa.

- On minulla joitain serkkujakin täällä, itse asiassa melko lähellä Lahtea. Mikäs sen paikan nimi nyt olikaan... En muista. Anyway, meillä

on ollut siellä perinteisiä suomalaisia jouluterioita. Tykkään siitä riistasta... Joo, juuri siitä, poronkäristyksestä.

- Tuntuu hyvältä olla taas täällä.

Helminen ei siis ole ensimmäistä kertaa pappia kyydissä. Kylmä Pohjola tuli tutuksi jo kolme vuotta sitten, kun Dwight ja tämän velipoika Lars pyörähtivät kauden verran SM-liigassa Jyväskylän JYPin riveissä. Kai muistatte?

Helminen ainakin muistaa Lahden.

- Muistan hallin ja sen ilmapiirin. Alle

17-vuotiaiden MM-kisoissa oli hyvä meteli, mutta SM-liigassa vielä parempi, 27-vuotias Helminen kertoo.

- Jälkimmäisellä kerralla Niemi oli Pelicansin maalissa. Hän teki jo silloin aika huikeita torjuntia, oli kyllä kiva pelata.

Arvostus kohdilleen

Helmisestä pelaaminen todellakin on mukavaa puuhaa. Jopa niin mukavaa, että puolensadan NHL-ottelun mies saapui Kalifornias-

ta Lahteen puhtaasti peliajan perässä. Se on nimittäin se syy, miksi tämä erinomainen kiekollinen sentteri tulee tekemään tuhojaan Pelicansin paidassa.

- Niin se vain joskus menee, Helminen sanoo kohauttaen olkapäitään.

- Olisin voinut solmia Sharksin kanssa kaksisuuntaisen sopimuksen, mutta he eivät voineet luvata montaakaan NHL-peliä. Sitten Pelicans lähestyi ja tarjosi tätä diiliä. Ei sitä tarvinnut kauaa miettiä.

Kuulostaa järkeenkäyvältä, mutta onhan yhtälö silti aika härski: yksi NHL:n kovimmista organisaatioista tarjoaa nousujohteisesti pelanneelle kaverille jatkosopimusta, mutta tämä päättääkin vaihtaa Tyynenmeren rannat Vesijärven satamaan. What!

- Ääh, enpä tiedä. Ei se ole niin kummallista. En ole sellainen isojen kaupunkien jätkä. Minua tämä ei haittaa ollenkaan, rauhallinen Helminen vakuuttaa.

- San Jose oli iso. Kelit olivat kyllä kivat, mutta ei täälläkään huono ole.

Mikä sitten NHL-reissulla meni vihkoon? Kaudet Carolina Hurricanesin ja San Jose Sharksin organisaatioissa sujuivat kuitenkin niin hyvin kuin farmin ja shown välillä seilavalta pelaajalta voi odottaakin.

- Enpä tiedä. Kaipa he olivat ihan tyytyväisiä, mutta molemmilla joukkueilla taisi olla parempia ja kokeneempia vaihtoehtoja tilalle.

- Osaan kyllä tappaa jäähyjä, mutta olen kuitenkin tehokkain saadessani kunnolla kiekkoa ja päästessäni käyttämään nopeuttani.

Pelicansissa Amerikan helmeä osataan arvostaa. Lahdessa Michiganin poika pääsee leipomaan mielin määrin ylivoimakuvioita ja jakelemaan passeja takatolpalle. Laukauksetkaan eivät ole kiellettyjä.

- Juuri näin, täällä pitäisi päästä pelaamaan paljon ja isossa roolissa. Samalla tämä on myös uusi mahdollisuus tutustua toiseen kotimaahani.

Ikimuistoinen playoff-maali

Helmisen tähänastisen uran kohokohta osui viime huhtikuulle. NHL:n pudotuspeliotte-

lussa Colorado Avalanchea vastaan Helminen järjestytti osumallaan loppuunmyydyin HP Pavilionin rakenteita. Katsojia Sharksin kotihalliin mahtuu vaatimattomat 17 562 kappaletta.

- Maali Coloradoa vastaan oli erittäin hyvä! Muistan sen hyvin, Helminen iloitsee.

- Scott Nichol laukoi päätylautoihin, ryntäsin maalille ja kiekko kimposi suoraan lapaan. Se oli siistiä.

Syystä tai toisesta myös Toivola sattui näkemään Helmisen maalin.

- Kyllä mä sen näin. San Josen playoffseja tuli muutenkin seurattua vähän tarkemmalla silmällä, Toivola naurahtaa.

- Rupesi äijä vaan pelaamaan sen verran hyvin, että ihan piti pelätä, meneekö kaveri kokonaan ohi. Pirun hyvä juttu että tuli kuitenkin meille.

Samanlaisia, oikea-aikaisia suorituksia Helmisen on lupa odottaa Lahdessakin. Varsinkin, kun sekä SM-liigan että Pohjois-Amerikan kaukaloita kiertänyt jenkki sanoo yllättäen viihtyvänsä NHL:ää hieman isommassa asikissa.

- Suuremmassa kaukalossa on enemmän tilaa luistella ja kynäillä. Mutta liian iso ei ole hyvä, niin kuin Ruotsissa. Se hidastaa peliä ja tappaa tunteen.

- Tykkään Suomessa, koska täällä on pohjoisamerikkalaisia tyyliä, mutta silti taitoakin. Jääkiekko kuuluu vauhti ja taklaukset. Uskon, että myös katsojat tykkäävät nopeasta ja viihdyttävästä lätkästä.

Monipuolinen vahvistus tulee tarjoamaan valmentajille erilaisia vaihtoehtoja. Normaalisti keskushyökkääjän kaistalla viilettävä sentteri pystyy pelaamaan myös molemmissa laidoissa.

- San Josessa pelasini vasenta laitaa, Caroli-

nassa sentterinä ja oikeaa laitaa. Joten aika sama se on. Kunhan saan vain pelata.

iPod pokerin edelle

Yleensä ison veden takaa tulevat tähtipelaajat ovat hieman olevinaan, vaikeivätkin sitä suoraan myönnäkään. Helminen on kuitenkin toista maata. Jenkin jutut eivät sisällä tyypillistä amerikkalaista lätinää tämän kehuessa aikaansa Suomessa. Maanläheinen sentteri sanoo oikeasti viihtyvänsä tuhansien järvien maassa.

- Lahti ei ole iso, mutta ihan mukava. Veikkaan, että satamassa tulee vietettyä jonkin verran aikaa.

- Viime kerrallakin oli hauskaa. Tosin talvella jatkuvaan pimeyteen välillä kyllästyi, mutta sitten sitä vain yritti kehitellä jotain mielekkäämpää tekemistä. Käytimme Jyväskylässä aika paljon rahaa ravintoloissa syömiseen ja joskus leffoihin. Kämpillä telkkarista tuli NHL:ää, sekin oli hyvä.

Kaamosajan synkkyuden lisäksi myös JYPin vieraspelimatkat herättivät ihmetystä.

- Pysähdyimme vähän väliä kahvitauoilla, jätäkät joivat kahvia ja ostivat jotain pientä snackia. Se oli hassua, koska jenkeissä ei koskaan tehty niin.

Bussin takapenkkejä hallinneet korttiringit eivät nekään saaneet jenkkiä innostumaan.

- Ei siinä mitään vikaa ole, mutta en vain ymmärrä pelikortteista mitään. Itse tykkään vain lukea ja kuunnella iPodia.

Sen sijaan metsästys ja kalastus ovat perisuomalaiseen tyyliin lähellä Helmisen sydäntä.

- Kyllä, mutta jen-

keissä en kauden aikana ehtinyt tehdä kumpakaan. Olisikohan se täälläkään mahdollista? Olisi kyllä todella siistiä.

Ainakin yökerhoissa metsästys on?

- Ee-eei, enpä tiedä... Ei kommentteja!

Nimenomaan. Pisteiden metsästys puhukoot puolestaan.

**Rupesi äijä vaan
pelaamaan sen verran
hyvin, että ihan piti
pelätä, meneekö kaveri
kokonaan ohi. Pirun hyvä
juttu että tuli kuitenkin
meille.**

RADIOMASTOILTA ALPPIEN JUURELLE

teksti: Eetu Ampuja | kuvat: Juha Sorri

Toni Saarisen kakkäräpää vilkkuu nykyään Itävallan vuoristolaaksossa. Tarunhohtoisen Token maalivainu on edelleen tallella.

Mikä on varmin tapa päästä Lahden yössä jonon ohi baariin?

Helppo homma: sanoo vain pokelle, että "Hei, mä tunnen Token!"

Toni Saarisen, mastokaupungin ylivoimaisesti suosituimman hämeenlinnalaisen, nimi kyllä tiedetään. Suomen Chicagossa Saarisesta tulee aina positiivinen mielleyhtymä.

Syykin on selvä.

Kaikkien aikojen vuosi

Keisari Nikolai II:n myöntämät kaupunkioikeudet, punakaartilaisten vankileirit Fellmannin puistossa, Mallasjuoman panimon perustaminen, Kyykän kultavuodet ja ikimuistoisia Salpurin kisoja dopingeeneen pävineen. Salpaus-selän notkelmassa on sattunut vuosien varrella paljon.

Erilaisia historiallisia tapahtumia on lähes

mahdotonta rankata tärkeysjärjestykseen, mutta Lahden kaupungin kohdalla tehtävä on harvinaisen helppo.

Ykkösenä on vuosi 1999 ja Pelicansin nousu SM-liigaan, tietysti.

Takatukkien, nappiverkkareiden ja "Den Gilder In"-sinkkulohkaisun vuosikymmenenä muistettu 90-luku painui Lahdessa unholaan iloisissa merkeissä. KalPan liigakarsinnoissa selättänyt Pelicans paineli räikeän keltaisissa paidoissaan SM-liigaan, ja siitäkö koko kaupunki meni sekaisin.

Yksi liiganousun suurimmista arkkitehdeistä oli liukas laitahyökkääjä Toni "Toke" Saarinen. Naiskatsojien suosikki mätti maaleja liukuihin ja oli omalta osaltaan vahvasti nostamassa pelikaaniparvea parrasvaloihin.

Keväinen liiganousu ja sitä seurannut kesä oli reilulle parikymppiselle Saariselle hienoa aikaa.

- Voin rehellisesti sanoa, että vuosi ysiysi on ehdottomasti ollut tähänastisen elämäni paras! Se oli upea kevät urheilullisesti ja muutenkin... Tuntui, että kaikki meni jonkin hienon käsikirjoituksen mukaan, Saarinen hehkuttaa.

"Kuin mini Stanley Cup"

Huikea tapahtumaketju sai alkunsa jo vuotta aiemmin, kun hämeenlinnalaisen Saarisen tie oli tukossa HPK:n liigamiehistöön. Nuori nousukas lähti hakemaan vauhtia Lahdesta ja divaripeleistä. Visiitti oli tarkoitettu lyhyeksi – laitahyökkääjän piti vain hankkia kokemusta miesten peleistä - mutta sitten kohtalo työnsi näppinsä peliin.

Heti ensimmäisellä kaudellaan Pelicansissa tuli nousu joukkueen mukana liigaan. Ja sitten, vajaa vuosikymmen ja 405 liigaottelua myöhemmin Saarinen, huomasi kohonneensa puolivahingossa seuralegendaksi. Hänellä on edel-

Kuka kaippaa komposiittia, kun perinteisellä puumailallakin voi ampua karmeita pommeja? Naisten suosikki Toni Saarinen teki Titanilla tuhoisaa jälkeä 2000-luvun alussa.

leen eniten pelattuja otteluita Pelicansin paidassa.

- En olisi silloin ensimmäisenä syksynä osannut kuvitellakaan, että asiat menisivät niin. Ei sitä silloin ajatellut, että tulisi pelaamaan seurassa monta sataa peliä, Saarinen päivittelee.

- En tiedä oliko sillä ensimmäisellä kaudella edes tarkoitus nousta, oltiin silloin vielä aika rakennusvaiheessa. Itselleni oli haaste jo päästä pelaamaan ykköskenttää divarissa.

Ja yhtäkkiä tulikin nousu.

Liukas laitahyökkääjä hurmasi niin kaukalossa kuin kaupungillakin. Saarinen muistelee varsinkin nousukevään olleen melkoista pyöritystä parikymppiselle tulokkaalle.

- Kyllähän se huumaa tarttui nuoreen pelaajaan. Nousu oli tosi kova juttu. Viimeiset pelit ja sitä seurannut kesä oli sellaista juhlaa, että tuntui kuin olisi joku mini Stanley Cup voitettu, Saarinen naureskelee.

- Lahti ei ollut silloin vielä ihan niin iso kiekko-kaupunki, mutta yhtäkkiä lätkä olikin kaikkialla ja lajilla ihan kauhea noste. Se tuli niin puskista silloin, ettei siihen osannut mitenkään varautua. Ja vielä kun oli itse ollut aika isossa roolissa, niin oli siinä pyöritystä ja tapahtumia kerrakseen.

Kaupunkitarinoiden mukaan karismaattinen Toke olisi noussut melkoiseksi tekijäksi myös hameväen keskuudessa. Sittenkin vaikiintunut maaliseppo ei kuitenkaan itse myöntä asiaa.

- No ei, kyllä se oli aina pitkän rimpuilun tulos jos jotain sattui käymään!

Pakopaikka Torvessa!

Ikimuistoksen nousun jälkeen Pelicansissa palaututtiin maan pinnalle. Menestys SM-liigassa antoi odottaa itseään eikä menestys ollut kum-

moista, mutta pelaajat eivät siitä turhia stressanneet. Sankarivalmentaja Kari ”Piri” Elorannalla riitti nuoremmissa pelaajissaan kaitsemista.

- Tulihan sitä käytyä vaikka missä. Varsinkin Tor-

vessa, tykkäsin siitä paikasta, Toke ker-
too hymyissä suin.

- Kun salaa pyörähti yöelämään, niin Torvi oli ehkä yksi niistä paikoista jossa pystyi vähän piiloutumaan liiemmilta katseilta. En sitten tiedä oliko Pirillä ajokoiria tai muita mukana vakoilemassa...

Pian pelaajat kuitenkin huomasivat,

ettei liigassa pärjännyt puolivaloilla. Kaudeksi 2001 – 2002 ryhdistäytynyt Pelicans lämäsi-
kin epäilijöilleen kiekon kurkkuun sijoittumalla runkosarjassa viidenneksi.

Paria vuotta myöhemmin Saarisen pelikaanimuistiossa oli alkamassa viimeinen luku. Laituri oli edelleen pelote hyökkäyspäässä, mutta mai-
seman vaihto lähenei vääjäämättä.

Toke ja Piri jälleen yhdessä

Muutto uuteen osoitteeseen tapahtui lopulta keväällä 2005. Uudeksi seuraksi valikoitui Keski-Eurooppa ja Itävallan toiseksi korkeimmalla sarjatasolla pelaava EHC Lustenau, jossa Saarinen kiekkoilee vielä tänäkin päivänä.

- Myrrän Jouko, vanha pelikaveri Lahden ajoilta, pelasi Itävallassa. Hän sitten kysyi minulta, olisiko mielessä ketään hyökkäävää pelaajaa joka lähtisi sinne. Ehdotin tietysti itseäni ja sitten ei mennyt kuin varmaan pari päivää kun hoidettiin hommat faksilla kuntoon. Asia oli sitä myöten selvä, Toke naureskelee.

- Se oli niin varhaista kevättä, etten ollut vielä edes ehtinyt kartoittaa muita vaihtoehtoja. Tai olihan Ruotsin Allsvenskanista ollut vähän puhetta, mutta olen kyllä pirun tyytyväinen että tuli lähdettyä juuri tänne Itävaltaan.

Alkava kausi on Saariselle viides Lustenaussa.

”Kun salaa pyörähti yöelämään, niin Torvi oli ehkä yksi niistä paikoista jossa pystyi vähän piiloutumaan liiemmilta katseilta. En sitten tiedä oliko Pirillä ajokoiria tai muita mukana vakoilemassa...”

Tokelle on jälleen luvassa tiukat ajat, sillä täksi kaudeksi joukkueen päävalmentajaksi palkattiin kukas muu kuin Eloranta.

- Joo, kyllä Kari on itselleni edelleen tuttu mies, vaikka asiat ovatkin muuttuneet vuosien varrella, Toke virnuilee.

- Heti huomaa, että treeneissä on menty tavanomaisista kovempaa.

Saarinen sanoo viihtyneensä Alppimaisemissa mainiosti. Päätöstä pelata kiekkoa Milka-suklaan maisemissa ei ole tarvinnut katua.

- Ei missään nimessä. Täällä kaikki on lähekkäin, kun vuoret vievät paljon tilaa ja sinne ei pysty rakentamaan. Kaupungitkaan eivät ole kaukana toisistaan, meilläkin on kaksi rakasta paikallisvastustajaa 20 kilometrin säteellä.

- Muuten tämä on paikkana aika samankaltainen kuin Suomi - ainoa vaan, että järvet on korvattu vuorilla. Mutta täytyy sanoa, että Lahden hienojen vuosien jälkeen tämä on ollut hieno vaihtoehto ja tarjonnut lisää hienoja kokemuksia.

Vanhoilla paidoilla hyvä tulee!

Saarisen viihtymisen voi lukea suoraan tämän tilastoista. Paikallisiin tähdistökentällisiin valittu ex-pelsu on ollut aivan hirveässä vireessä, sillä esimerkiksi kaudella 2007 – 08 Toke iski 39 otte- lussa uskomattomat 113 pistettä!

Lustenaun pelipaidoilla lieenee osuutta asiaan, sillä asut muistuttavat erehdyttävästi Pelicansin nousuaikojen vastaavia.

- Hyvä pointti! Itsellänikin on käynyt ihan sama ajatus, Saarinen nauraa.

- Täällä on melkein kuin vanhassa Pelicansissa olisi pelannut. Pelikavereita on ollut helppo löytää, kun paidan värinä on ollut sama keltainen. Lahdessa syntyi pisteitä radiomastojen, täällä vuorien juurella. Näinhän se on!

Tähän asti edes korkea ilmanala ei ole häirinyt Saarisin pistetehtailuja. Iän karttuessa legenda epäilee kuitenkin tarvitsevansa mahdollista lisäapua, mikäli punalamppu ei sytykään entiseen malliin.

- Ihan samalla lailla täälläkin joutuu vuosi vuodelta haukkomaan lisää happea. Voi olla että kohta täytyy laittaa lisähappipulloja selkään...

Saarinen kuvailee paikallista jääkiekkoa hie- man hidastempoiseksi, mutta käsiä itävaltalai- silla kuulemma riittää.

- Pelaajat ovat taitavia ja pelityylistä johtu- en kiekon kanssa on aikaakin, mutta fyysisyyt- tä on vähemmän. Äijät ovat heikkorakenteisem- pia kuin Suomessa ja Ruotsissa. Se näkee hyvin junioritasollakin: täällä alle 20-vuotias on vielä ihan raakile, kun taas Suomessa ollaan jo ihan miesten mitoissa.

Tuleva koutsisi?

Paljon on olutta virrannut Loviisankadulla sen jälkeen, kun Saarinen syksyllä 1997 saapui Lah- teen. Mutta vaikka kämppisajoista Tommi Kova- sen kanssa ei tunnukaan olevan kuin pieni hetki, 34-vuotias Saarinen on nyt siinä tilanteessa, että myös peliuran jälkeiselle ajalle olisi syytä uhrat- tava muutama ajatus.

Toke sanoo ymmärtävänsä hyvin Teemu Se- lännettä, joka pari vuotta sitten arpoi kyllästy- miseen asti uransa jatkoon suhteen.

- Ymmärrän Teemua ja sitä kädenvääntöä it- sensä kanssa. Olen kyllä samaa mieltä siitä, että oikea halu ja polte pitää olla. Siinä tekee itses- tään vain pellen, jos lähtee väkisin kentälle pyö- rimään, varsinkin tässä iässä, Toke sanoo.

- Mutta kyllä mua jääkiekko kiinnostaa myös muussa mielessä, varsinkin nuorten kehittämi- nen. Jääkiekon ehdoilla on eletty kuitenkin niin pitkä elämä, että olisi jollain tavalla hukkaan heittämistä olla jatkamatta lajin parissa.

Tulevaa pohtiessa Saarisella on vielä aikaa jat- kaa mustan pussittamista – sekä Pelicansin kan- nustamista. Lahdessa harvakseltaan vieraileva legenda sanoo seuraavansa suurella intohimol- la vanhan seuransa tekemisiiä.

- Tulee seurattua paljonkin, netistä ja mistä milloinkin. Urho -kanavankin onnistu- in saada näkymään.

Saarinen sanoo, etteivät vanhojen muistelut kuitenkaan vielä tirautta kyynelettä silmäkul- maan.

- Kyllä tässä vielä virnistys on päällä kun niitä muistelee. Isä on kerännyt lehtileikkeitä talteen, ja aina kun käyn Hämeenlinnassa kääntymässä niin kyllä niitä on kiva katsella. Vuosi vuodelta muistot paranevat vaan.

UUDET TILAT, UUDET KUJEET

teksti: Eetu Ampuja | kuvat: Pelicans Fan Club

Pelicansin kannattajat pääsevät remontin turvin ulvomaan
kaukalon laidalle – vastustajien harmiksi.

58 ottelua, 72 pistettä, ei asiaa pudotuspeleihin. Ei kevään huumaa, vaan tukahdutettuja kyyneleitä, murskattuja unelmia ja tappion katkeraa kalkkia.

Pelicansin viime kausi ei mennyt putkeen. Joukkueen kannattajat voisivat veisata itkuvirttä loputtomiin, mutta se ei hyödyttäisi ketään.

On aika keskittyä tulevaan.

Kauden aikana yli 4000 matkakilometriä pelikaanijoukkueen perässä liitelevät Jamo, Atte

ja Aatu valottavat kannattajien tunteja uuden kauden kynnyksellä.

Perhananmoiset puitteet

Kausi 2010 - 2011 on erilainen lahtelaisen jääkiekon ystäville. Itse joukkueen lisäksi myös halli on mennyt remonttiin: saneerattu Isku Areena tulee tarjoamaan täysin uudet tilat paitsi tavallisille katsojille, myös fanaattisille kannattajille.

Varsinkin jälkimmäisille muutos on varmasti mieleen. Vuosikausia piippuhyllyllä laulujaan hoilanneet kannattajat saavat kertaheitolla lisää näkyvyyttä, kun banderollit ja sulosävelet siirtyvät katonrajasta alas tapahtumien keskele.

- Johan tätä on odotettukin, Pelicansin puolesta 90-luvun puolivälistä asti hoilannut Jamo sanoo.

- Uudistus on hyvä ja jatkot ovat siitä innois-

saan. Kiva nähdä, kuinka homma lähtee toimimaan käytännössä.

Alkuperäisen rakennussuunnitelman mukaan kannattajille tuli pystyttää seisomakatosomo hyppyrimäkien päätyyn. Ruotsista tuttu käytäntö kaatui kuitenkin rakennusteknisiin ongelmiin, joten kannattajat tullessaan näkemään päädyn sijaan kulmassa.

- Parempi sekin on kuin ei mitään. Hallin akustiikka on sellainen, että vanhassa paikassa meteli tuntui katoavan hallin rakenteisiin. Enää sitä ongelmaa ei ole.

Jamon tavoin myös Aatu ja Atte ovat tyytyväisiä saadessaan levittää kannustuslakanansa koko kansan nähtäville. Uudessa paikassa huu-

dot tulevat nekin välittymään hyvin pelaajille – kenties turhankin hyvin.

- Hieno juttu, mutta tämäkään ei ole vielä se lopullinen ratkaisu. Toivottavasti vielä jonain päivänä tulemme kannustamaan aivan päädyssä, maalien takana.

Kehut urheilullisuudelle

Uudistuneen Areenan jälle liukuu niin ikään uusittu kokoonpano. Juhamatti Aaltosen taikatemppuja ei enää nähdä, mutta lin ihmiehen lähtö ei enää kirvoita kyyneleitä.

- Kirpaisihan Juhksen lähtö, mutta se hoidettiin niin täydellisesti kuin vain voitiin hoidtaa, Jamo sanoo.

- Onneksi kyse on kuitenkin vuokrasta. Jos hän tulee takaisin, se on hieno asia. Mutta joll-ei tule, niin seura saa lisää rahaa. Eihän tätä paremmin olisi voinut pelata.

Kannattajien foorumilla äänitorvena toimiva Aatu muistuttaa, että Aaltosen tilalle on tullut lisää leveyttä ja urheilullisuutta.

- Uskon, että joukkue on nyt tasapainoisempi. Viime kaudella heitettiin omalla sinisellä lähty Aaltoselle ja odoteltiin että mitähän nyt tapahtuu. Hankinnoilla on ollut jonkinlainen linja, muutos on tapahtunut urheilullisempaan suuntaan. On saatu fyysisiä ja liikkuvia pelaajia.

- Monta kautta surffailleita pelaajia on onnistuttu siivoamaan pois, Atte lisää.

- Ehkä heillä oli silloin aikoinaan potentiaalia, mutta sitten pääsi iskemään hyvän olon tunne ja työnteke unohtui. Näin jälkeinpäin ajatellen siivouksen olisi voinut aloittaa jo aiemmin.

Kannattajat peräänkuuluttavat myös päävalmentajan vastuuta. Ison luudan lakaistua pukuhuoneessa Mika Toivolalla on nyt käsissään enemmän itsensä näköinen joukkue.

- Se on ehdottomasti hyvä asia, mutta samalla myös hänelle paikka näyttää osaamistaan.

“Nuorissa on tulevaisuus”

Pelicansin kannattajien ryhmä on ikäjakaumaltaan laaja. Löytyy niitä, jotka heristävät nyrkkiä edelleen Reipas Lahden nimeen, mutta niitäkin, joille Marko Jantunen on Oldrich Valekia ikimuistoisempi maaliseppo. Toisille taas Jaromir Sindelin kopit ovat jääneet paremmin mieleen kuin Pasi Nurminen. Tai Antti Niemen.

Yhdestä asiasta fanaatikot lienevät kuitenkin yhtä mieltä: tsemppaamista tarvitaan myös tulevaisuudessa, ja sillä saralla seura on onnistunut tekemään erinomaista työtä. Pelicansin menestykseksi osoittautunut koulukiertue saa kehut myös kannattajilta.

- Nuorissa on tulevaisuus. On hyvä että innostusta juurrutetaan jo hyvissä ajoin. Siellä on varmasti monia tulevia kausikortin omistajia, Atte arvelee.

- Tärkein markkinointityö tehdään varmasti kouluissa. Siellä on pulpettien kansiin liimailtu Jantusien kuvia ja muuta mukavaa. Hyvä näin!

Kannattajien tuomiot

Uudet naamat

”Se Blomqvist (Sami) on urheilullinen kaveri, sellainen jämäkkä, rannelaukaus lähtee terävästi, vähän niin kuin Jesse Saarinen. Sitten on se ruotsin Blomqvist (Henrik). Hyvin liikkuva kiekollinen rightin pakki, pysyy taklaamaan ja ihan hyvä lämärikin löytyy. Marttinen ja Helminen... siinä on kovia jätkeä.”

Sentteritilanne

”Se on hyvä, vaikei sille osastolle ketään enää hankittaisikaan. Helminen ykköseen, Loppi kakkoseen ja Heinon vitjalle lisää hyökkäävämpää vastuuta. Ehkä Paakkolanvaaran ja Pöyhösen ympärille voisi rakentaa jonkinlaista jarruketjua.

Maalivahdit

”Nurminen on lyönyt pöytään sellaiset näytöt Niemen ja Nikkilän kanssa, että on kai turhaa alkaa epäillä mitään. Hovinen väläytteli jo keväällä, Kuuselalla taas taitaa olla vielä vähän pää pilvissä nuorten maajoukkuekuvioista. Maalintekovoiman jälkeen kuitenkin toinen kysymysmerkki. Onneksi budjetissa on tilaa hommata joku kaveri, jos nykyiset eivät pärjää.”

Pahimmat paikkakunnat

”Näitähän löytyy vain pelillisesti, mitään muuta jännitystä ei löydy. Hahhah! Vaikeimmat paikkakunnat sijoittuvat varmaan akselille Oulu – Jyväskylä – Lappeenranta. Vaikea sanoa mistä se johtuu, mutta jotenkin ne vain tuntuvat vaikeilta paikoilta voittaa.”

Kovin kilpakumppani

”Jos joukkueena pitää joku nostaa yli muiden, niin olkoon sitten JYP. Siellä on pelikirjat kunnossa, kova nippu ja hyvät sapluunat. Myös KalPassa tehdään asioita oikein. Oikeastaan se on aivan se ja sama mikä jengi pärjää – kunhan se ei vaan ole SaiPa.”

Jarmo Kekäläinen

”Onhan se pätevä jätke. Jos jollain on Suomessa taito nostaa Jokerit suosta, niin Kekäläisellä. Mutta tuskin tänä vuonna vielä mitään tapahtuu. Hjalikselle pisteet, että osasi tehdä toimiston puolelle ensimmäisen hyvän hankinnan 15 vuoteen!”

Mestarikandidaatti

”TPS ei ainakaan uusi ihmettään. Turkulaisten esimerkki tuo uskoa Lahteenkin, joten Pelicans vie mestaruuden.”

PELICANS TOIMISTO

Ilkka Kaarna

Toimitusjohtaja
puh. 03 874 4710
0400 551 741
ilkka.kaarna@pelicans.fi

Tomi-Pekka Kolu

Markkinointipäällikkö
puh. 03 874 4720
0400 818 611
tomi-pekka.kolu@pelicans.fi

Hanni Veneskari

Toimistopäällikkö
puh. 03 874 4740
hanni.veneskari@pelicans.fi

Tapio Soukka

Ravintolapäällikkö
puh. 040 560 5501
ravintola@pelicans.fi

Jutta Valenius

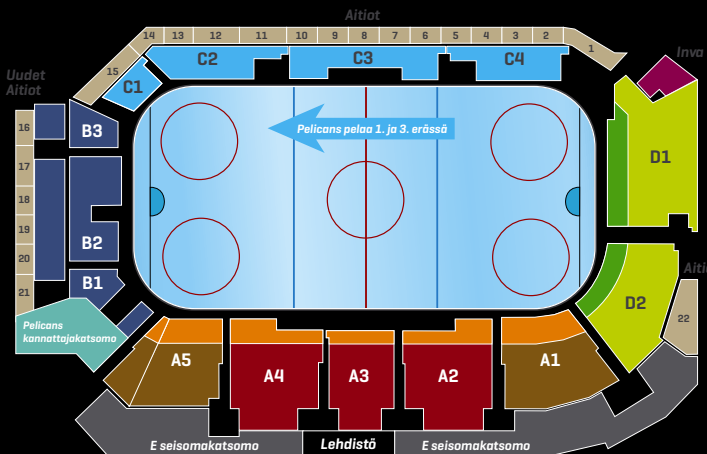
Markkinointisihteeri
puh. 03 874 4730
jutta.valenius@pelicans.fi

Pelicans toimisto

Svinhufvudinkatu 29
Isku Areena, 15110 Lahti
puh. 03 874 470
info@pelicans.fi

KAUSIKORTTIEN JA LIPPUJEN HINNAT KAUDELE 2010-2011

Huom! Hyökkäyssuunta on muuttunut.

Katsomo	Katsomolohko	Kausikortti	Lippu
Pääkatsomo	A2, A3 ja A4	650 €	25 €
Pääkatsomo	A1 ja A5	600 €	23 €
Pääkatsomo	A1-A5 rivit 1-3	450 €	18 €
Pääty	B1, B2 ja B3	550 €	20 €
Pääty	D1 ja D2	450 €	18 €
Pääty	D1 ja D2 rivit 1-3	300 €	15 €
Klubikatsomo	C1-C4, rivit 2-5	850 €	32 €
Klubikatsomo	C1-C4, rivi 1	750 €	30 €
Seisomakatsomo	E aikuinen	250 €	10 €
Seisomakatsomo	E opisk./eläk.	190 €	7,5 €
Seisomakatsomo	E lapsi	120 €	5 €

Lippujen hintoihin lisätään toimitusmaksu.

KAUSIKORTTI SISÄLTÄÄ:

- Pelicansin SM-liigan runkosarjan ottelut (30kpl)
- Harjoitusottelut
- A-nuorten runkosarjan ottelut
- Etuosto-oikeuden Playoffseihin omalle paikalle

KLUBIKAUSIKORTTI SISÄLTÄÄ:

- 1 parkkipaikan hiekkakentälle (1 paikka/asiakas)
- Otteluohjelman
- Klubin oheispalvelut

LIPPUJEN ENNAKKOMYYNTIPISTEET:

Lisäksi
Lounasravintola Lämäri,
Intersport Laune,
ABC-liikennemyymälät:
Renkomäki, Heinola,
Hollola ja Nastola.

VALISTUNEITA ENNUSTUKSIA

teksti: Ilkka Talasranta | kuva: Europhoto

Ennustuksia kaudelle 2010-2011

- 1) Mestarijoukkue?
- 2) Pistepörssin voittaja
- 3) Jäähykuningas
- 4) Kauden yllättäjajoukkue?
- 5) Pelicansin sijoitus runkosarjan jälkeen?
- 6) Pelicansin paras pistemies?
- 7) Pelicansin jäähykuningas?
- 8) SM-liigakauden kuumin puheenaihe?

Matti Eve, päätoimittaja, Lahti

1. HIFK
2. Jukka Hentunen
3. Tuukka Mäntylä
4. Ilves
5. Seitsemäs
6. Dwight Helminen
7. Antti Tyrväinen
8. Yleisömäärien huolestuttava lasku.

Erik Kakko, myyntineuvottelija, Lahti

1. Kuulostaa ehkä uskottomalta, mutta kyllä se on Pelicans.
2. Jukka Hentunen
3. Kari Sihvonon
4. Eikös Pelicansin mestaruus ole aika yllättävä juttu?
5. Viides
6. Matias Loppi
7. Kari Sihvonon
8. Toisen mainoskatkon tarpeellisuus, pelien määrä ja muualla kuin Lahdessa laskevat yleisömäärät.

Timo S. Kärkkäinen, muusikko, JYP-fani, Helsinki

1. Tää on helppo: JYP.
2. Vili Sopanen
3. Jere Karalahti
4. Jokerit saattaa yllättää ja päästä säälipeijareihin.
5. Seitsemäs
6. Dwaip Helminen
7. En usko, että ottavat jäähyjä. Ei ole varaa.
8. Jortikan ja Kekäläisen kuumeneva parisuhde

Arvi Lind, eläkeläinen, SaiPa-fani, Helsinki

1. Karjalaispoikana uskon, että sortavalalainen evakkojoukkue Kalevan Pallo nostelee kannua kalakukkojen kaupungissa.
2. Panen rahat likoon vanhan hevosen puolesta ja sanon, että Jukka Hentunen.
3. Kari Sihvosessa olisi ainesta.
4. Olisiko jo SaiPan vuoro. Mitaliputki alkoi 1966 pronssilla ja odottaa yhä jatkoa.
5. Lyhyin askelin ylöspäin. Vähennetään tusinasta kaksi eli kymmenes.
6. Sukunimi velvoittaa, mutta etunimi vaihtuu - siis liro Sopanen.
7. Vastauksen numero kolme vuoksi vaihtoehdot ovat vähissä.
8. Pienten budjettien joukkueiden valtaisa menestys!

Jussi Lähde, viestintäjohtaja, Ilves-fani, Hikiä

1. Ennustan Ilvestä. Ilveksen voiton ennustaminen ei loukkaa eikä uhkaa ketään.
2. Joonas Donskoi, jos pääsee Kärpissä oikeaan kentälliseen.
3. Eikö olisi fiksumpaa veikata kuka sijoittuu tilastossa toiseksi Karalahden jälkeen?
4. Ilves, tällä kertaa positiivisesti.
5. Kutkuttava viides sija
6. Dwight Helminen
7. Pasi Nurminen
8. Ei raha vaan rahan puute. Pelicans on harvoja organisaatioita, joista voisi tehdä siirtoja valtiovarainministeriön joukkueeseen.

*Heillä kaikilla on suhde jääkiekkoon.
He ovat ennustajia. Heitä on täysi tusina:
yksitoista ukkoa ja yksi eukko.*

Taneli Mäkelä, näyttelijä, Jokeri-fani, Espoo

1. Pelkään HIFKiä, mutta sanon Jokerit.
2. Terveenä ollessaan Ben Eaves, muutoin Mikael Granlund
3. Kari Sihvonen
4. Mestari TPS yllättää negatiivisesti.
5. Kuudes
6. Pakko vetää kotiin päin: Sami Blomqvist.
7. Kari Sihvonen
8. Aivotärähdykset

Antero Mertaranta, urheiluselostaja, Nastola

1. Kärpät
2. Jukka Hentunen
3. Kari Sihvonen
4. Pelicans
5. Kuudes !!
6. Matias Loppi
7. Kari Sihvonen
8. Seurojen talous / pelaajapalkat

Juha Rehula, sosiaali- ja terveysministeri, Hollola

1. Kärpät
2. Mikael Granlund, HIFK
3. Tuukka Mäntylä, Tappara
4. Yllättäminen voi olla sekä myönteistä että kielteistä, joten vastaan Jokerit.
5. Kahdeksas
6. Antti Tyrväinen
7. Kari Sihvonen
8. Entiset puheet eli väkivalta vs urheilu.

Kalle Sahlstedt, liikunnanopettaja, Naantali

1. Kärpät
2. Jukka Hentunen
3. Tuukka Mäntylä
4. Pelicans
5. Kahdeksas
6. Dwight Helminen
7. Kari Sihvonen
8. Joko HIFK onnistuu? Mikä on Ville Peltosen panos ja arvo joukkueelle?

Eppu Salminen, näyttelijä, HIFK-fani, Helsinki

1. HIFK. Nyt olisi saumaa, kun on Peltosta ja Granlundia.
2. Ville Peltonen, kaikkien aikojen suosikkipelaajani.
3. Tuukka Mäntylä. Tervetuloa Stadiin.
4. Jokerit jää mitalipelien ulkopuolelle ja yllättää. Ei muita, mutta itsensä.
5. Kuudes
6. Matias Loppi
7. Kari Sihvonen tietysti.
8. Paniikki iskee monessa seurassa ja valmentajille annetaan surutta kenkää.

Petteri Sihvonen, jääkiekkoanalyytikko, Hämeenlinna

1. Kärpät
2. Ville Peltonen, HIFK
3. Tuukka Mäkelä, HPK
4. Jokerit
5. Kuudes
6. Matias Loppi
7. Jyri Marttinen
8. Kaukaloväkivalta

Hanna Talikainen-Seikola, laulaja, jääkiekkoilijan vaimo, Raisio

1. Pahapaha... Mutta Keski-Suomesta kun kotoisin olen, niin sanotaan JYP.
2. Kamil Kreps, Kärpät
3. Masi Marjamäki, Ilves
4. Ilves tai Pelicans tai sitten molemmat
5. Kuudes
6. Dwight Helminen
7. Kari Sihvonen
8. Tuomarityöskentely. Se tuskin muuttuu edellisistä vuosista miksikään.

PALJON VARTIJANA

teksti: Eetu Ampuja | kuva: Eetu Ampuja

**”Tolla on aika kova pyssy tolla meidän
ruotsalaisella. Oikeesti, tosi kova lämäri.”
Mutta ei tarvi hypätä pois tieltä ei,
eikä pystyiskään, kun ei kerkiä!”**

Joskus urheilussa on vain annettava mahdollisuus.

Tilanne Pelicansin maalinsuulla on mielenkiintoinen, itse asiassa hyvin samankaltainen kuin syksyllä 2005. Silloin lahtelaisten torjuntavastuu lankesi reilu parikymppiselle Antti Niemelle, jonka kykyjä monet epäilivät. Nyt samanikäinen Niko Hovinen on lähes samassa tilanteessa.

Niemi hoiti homman kotiin, pelasi itselleen NHL-sopimuksen ja pökkasi vielä Stanley Cupin kaupan päälle.

Hoviselta ei odoteta samaa, mutta vastuu torjuntahommista on silti melkoinen. Vai onko?

- Onhan se, mutta ihan hyvillä fiiliksillä tässä ollaan, Hovinen hymyilee.

Siinä missä Niemi saattoi tukeutua veteraanivahti Tommi Satosaareen, Hovinen liukuu liekkeihin itseään nuoremman Joonas Kuuselan kanssa. Vääräleukojen mielestä Pelicansin tolppien välissä ei ole tarpeek-

si kokemusta, mutta rauhallinen Hovinen luottaa nykyiseen maalivahtitandemiin.

- Ihan luottavaisia tässä ollaan. Kauteen on saanut valmistautua paineettomasti ja meillä on ollut Joonaksen kanssa kovaa kilpailua.

- Kesällä on tehty paljon hommia. Kyllä se aina palkitsee ja nostaa itseluottamustakin.

NHL-seura Minnesota Wild varasi Hovisen vuoden 2006 draftissa. Tuolloin helsinkiläinen oli vielä raakile, mutta iso kuin mikä. Jälkimmäistä hän on toki vieläkin, mutta nykyään mies on paljon muutakin kuin vain 196 senttimetriä vuorattua varustetta.

Aiemmin Hovisen heikkoina kohtina pidettiin liikettä ja epätasaisuutta - niitäkin hän onnistui kompensoimaan koollaan - mutta nyt roikaleen pitäisi pystyä liukumaan nopeasti jäällä.

- Onhan se etu jos iso maalivahti pystyy liukumaan hyvin, Hovinen myöntää.

- Ainakin itsestä tuntuu siltä että on mennyt

maalivahtina eteenpäin. On tullut lisää notkeutta ja voimaa jalkoihin, se kyllä jeesaa aika paljon. Nupen kanssa on treenattu samoja juttuja kuin aina ennenkin. Ei tää mitään tähtitiedettä ole.

Viime vuosien aikana Mestiksen HeKissä runsaasti torjuntavastuuta saanut Hovinen tietää, miltä ykkösvahtina oleminen tuntuu. Yli 40 starttia ei kuulemma ole ongelma.

- Joo, pystyy pystyy. Oon hyvässä kunnossa. Tässä on jo pidemmän aikaa saanut treenata ihan terveenä.

Maalivahtina olemisessa keskittymisen on oltava täydellistä kaukalossa, ja mieluiten sen ulkopuolellakin. Hovinen sanookin suurimman kehityksen tapahtuneen juuri henkisellä puolella.

- Se Heinolan jakso oli aika opettavainen. Sen jälkeen kasvoi varmasti ihmisenäkin. Jonkin verran seuraa myös muita jätkeä että mitä ne tekee ja ottaa niistäkin oppia.

*Kivitalon kokoinen Niko Hovinen joutuu todelliseen testiin.
Se ei kuitenkaan miestä haittaa.*

SM-liigan tilastoja 2009-2010

SARJATAULUKKO 2009-2010

#		O	V	T	H	TM	PM	LP	P	P/O
1.	JYP	58	31	12	15	173	132	6	111	1.91
2.	KalPa	58	31	11	16	164	135	5	109	1.88
3.	Lukko	58	30	12	16	178	136	5	107	1.84
4.	HIFK	58	30	8	20	185	152	6	104	1.79
5.	HPK	58	26	10	22	153	154	3	91	1.57
6.	TPS	58	25	8	25	169	169	6	89	1.53
7.	Tappara	58	24	10	24	181	181	4	86	1.48
8.	Blues	58	19	16	23	145	155	9	82	1.41
9.	Kärpät	58	21	11	26	150	163	7	81	1.40
10.	Jokerit	58	22	8	28	144	157	4	78	1.34
11.	SaiPa	58	20	11	27	154	176	6	77	1.33
12.	Pelicans	58	18	13	27	166	197	6	73	1.26
13.	Ässät	58	18	11	29	151	170	7	72	1.24
14.	Ilves	58	17	7	34	155	191	0	58	1.00

PISTEPÖRSSI RUNKOSARJA 2009-2010

#	Nimi	Joukkue	O	M	S	P	R	±
1.	Lehterä, Jori	Tappara	57	19	50	69	58	5
2.	Hytönen, Juha-Pekka	JYP	56	22	32	54	32	20
3.	Rosa, Pavel	Kärpät	45	19	32	51	10	6
4.	Morrison, Justin	Lukko	50	18	33	51	60	18
5.	Hentunen, Jukka	Jokerit	58	28	22	50	50	-1
6.	Kivenmäki, Marko	Ässät	58	16	34	50	62	-14
7.	Enlund, Jonas	Tappara	58	28	21	49	28	5
8.	Aaltonen, Juhamatti	Pelicans	58	28	21	49	56	-3
9.	Filppula, Ilari	TPS	58	12	37	49	24	-3
10.	Vahalahti, Ville	TPS	57	21	26	47	24	4
11.	Lucenius, Niclas	Tappara	56	17	29	46	50	8
12.	Kapanen, Sami	KalPa	49	15	31	46	58	-6
13.	Birner, Michal	TPS	58	15	30	45	38	14
14.	Luomala, Marko	Ässät	56	27	17	44	24	-18
15.	Hirschovits, Kim	HIFK	54	18	26	44	62	5
16.	Redenbach, Tyler	SaiPa	58	10	34	44	20	-15
17.	McLean, Kurtis	Lukko	42	18	25	43	28	-11
18.	Viitaluoma, Ville	HPK	58	16	27	43	34	22
19.	Kiiskinen, Tuomas	KalPa	50	13	30	43	10	9
20.	Ramstedt, Teemu	HIFK	58	10	33	43	10	9

PELICANS PISTEPÖRSSI 2009-2010

#	Nimi	O	M	S	P	R	±
1.	Aaltonen, Juhamatti	58	28	21	49	56	-3
2.	Sopanen, Vili	52	21	17	38	20	-7
3.	Jantunen, Marko	54	15	22	37	40	-9
4.	Kauppila, Jari	58	13	20	33	78	-7
5.	Latvala, Jan	56	3	25	28	46	-3
6.	Rinkinen, Teemu	49	11	13	24	6	-3
7.	Tähtinen, Markku	38	5	19	24	32	2
8.	Forström, Jani	48	4	19	23	48	6
9.	Paakkolanvaara, Tommi	32	3	16	19	0	-4
10.	Heino, Henri	56	10	8	18	14	3
11.	Saari, Jesse	51	7	10	17	16	-4
12.	Sihvonen, Kari	51	7	9	16	136	10
13.	Piispanen, Arsi	49	4	10	14	10	-2
14.	Santavuori, Tuomas	42	3	11	14	10	-4
15.	Suhonen, Samuli	33	5	8	13	69	-7
16.	Jalvanti, Joonas	58	6	6	12	34	-8
17.	Tyrväinen, Antti *	32	8	3	11	85	6
18.	Pöyhönen, Marko	42	1	10	11	26	-1
19.	Uotila, Juha *	49	3	7	10	77	16
20.	Koivunen, Toni	24	1	7	8	20	-5
21.	Kousa, Mikko	23	2	4	6	57	-8
22.	Tavi, Janne *	16	1	2	3	2	2
23.	Kakko, Erik	30	1	2	3	26	-4
24.	Laurila, Henri	13	1	2	3	12	-7
25.	Helenius, Sami	48	0	2	2	190	-10
26.	Corazzini, Carl	5	0	1	1	0	0
27.	Tuhkanen, Niko *	6	0	0	0	6	4
28.	Kuusela, Joonas	1	0	0	0	0	-
29.	Nikkilä, Tommi	7	0	0	0	0	-
30.	Hovinen, Niko	8	0	0	0	0	-

PLUS-MIINUS 2009-2010

#	Nimi	Joukkue	O	M	S	P	R	±
1.	Tikkanen, Harri	Lukko	53	8	14	22	42	26
2.	Pettinen, Tomi	Lukko	43	6	15	21	22	25
3.	Viitaluoma, Ville	HPK	58	16	27	43	34	22
4.	Hytönen, Juha-Pekka	JYP	56	22	32	54	32	20
5.	Vihko, Joonas	HPK	56	25	15	40	50	19
6.	Morrison, Justin	Lukko	50	18	33	51	60	18
7.	Louhivaara, Ossi	JYP	54	12	20	32	34	16
8.	Uotila, Juha *	Pelicans	49	3	7	10	77	16
9.	Keränen, Janne	Lukko	57	11	18	29	43	15
10.	Laakkonen, Janne	HPK	41	4	30	34	44	15
11.	Tuomainen, Miikka	Lukko	48	11	7	18	20	15
12.	Birner, Michal	TPS	58	15	30	45	38	14
13.	Tuulola, Marko	HPK	57	8	18	26	89	14
14.	Pihlman, Tuomas	JYP	36	17	24	41	30	13
15.	Järventie, Martti	HIFK	56	8	19	27	91	12
16.	Järvinen, Joonas	TPS	50	2	3	5	70	12
17.	Korhonen, Ville	Ilves	56	12	8	20	8	12
18.	Jasu, Juhani	Lukko	58	7	10	17	48	12
19.	Guolla, Stephen	Tappara	27	8	15	23	24	12
20.	Jatinen, Antti	JYP	32	0	5	5	8	12

RANGAISTUKSET 2009-2010

#	Nimi	Joukkue	O	M	S	P	R	±
1.	Helenius, Sami	Pelicans	48	0	2	2	190	-10
2.	Mäntylä, Tuukka	Tappara	48	5	19	24	145	4
3.	Nieminen, Ville	Tappara	50	15	14	29	142	7
4.	Kankaanperä, Markus	HIFK	55	2	12	14	137	10
5.	Cook, Charlie	Lukko	56	10	15	25	137	-2
6.	Sihvonen, Kari	Pelicans	51	7	9	16	136	10
7.	Pentikäinen, Atte	Tappara	56	0	7	7	133	5
8.	Rajamäki, Erkki	Blues	53	15	8	23	124	-6
9.	Malmivaara, Olli	JYP	52	3	3	6	123	7
10.	Honkanen, Jani	HPK	43	3	1	4	122	-3
11.	Rantanen, Anssi	Lukko	49	1	3	4	121	5
12.	Mezei, Branislav	Blues	38	0	4	4	120	-6
13.	Halonen, Antti	TPS	56	6	14	20	119	1
14.	Marjamäki, Masi	Ilves	43	12	10	22	118	-3
15.	Bruun, Antti	Ilves	52	1	8	9	114	7
16.	Toporowski, Shayne	SaiPa	57	22	20	42	111	-12
17.	Lostedt, Patrik	Blues	35	1	5	6	108	-6
18.	Määttä, Tero	Ässät	58	2	12	14	100	-17
19.	Levokari, Pauli	SaiPa	56	7	10	17	94	-5
20.	Ben-Amor, Semir	Jokerit	41	2	9	11	93	4

TORJUNTAPROSENTTI 2009-2010

#	Nimi	Joukkue	O	A	V	T	H	TO	PM	NP	KA	T%
1.	Rynnäs, Jussi *	Ässät	31	1716.49	14	1	13	906	71	3	2,48	92,73
2.	Tuokkola, Pekka	JYP	32	1849.07	16	6	9	768	64	2	2,08	92,31
3.	Järvinen, Mika	KalPa	19	1032.58	11	0	7	400	34	3	1,97	92,17
4.	Engren, Atte	TPS	35	1777.42	15	1	13	908	78	2	2,63	92,09
5.	Wallinheimo, Sinuhe	JYP	23	1297.12	12	1	8	519	45	5	2,08	92,02
6.	Tellqvist, Mikael	Lukko	26	1588.23	11	5	10	703	62	0	2,34	91,90
7.	Tarkki, Iiro	Blues	54	3227.55	22	9	22	1476	131	2	2,44	91,85
8.	Lassila, Teemu	HPK	56	3359.54	27	4	25	1563	139	5	2,48	91,83
9.	Noronen, Mika	HIFK	25	1487.13	17	0	8	650	58	2	2,34	91,81
10.	Raanta, Antti *	Lukko	15	836.08	6	1	7	413	37	2	2,66	91,78
11.	Strömberg, Mikko	Jokerit	16	638.51	5	1	5	242	22	2	2,07	91,67
12.	Lundell, Jan	HIFK	22	1161.15	12	0	7	554	51	2	2,64	91,57
13.	Säteri, Harri	Tappara	49	2835.34	21	4	22	1393	129	2	2,73	91,52
14.	Hovinen, Niko	Pelicans	18	944.02	5	3	7	498	47	1	2,99	91,38
15.	Koivisto, Petri	Kärpät	27	1526.38	12	3	10	633	61	3	2,40	91,21
16.	Nikkilä, Tommi	Pelicans	34	1746.31	15	0	15	927	91	2	3,13	91,06
17.	Kilpeläinen, Eero	Ässät	32	1785.35	7	5	18	926	91	2	3,06	91,05
18.	Hostikka, Ville	SaiPa	21	1062.13	4	1	12	559	56	2	3,16	90,89
19.	Myllyniemi, Jere	SaiPa	45	2437.07	19	5	17	1103	112	0	2,76	90,78
20.	Riksmann, Juuso	Jokerit	51	2845.14	19	3	25	1238	129	6	2,72	90,56

LYHENTEIDEN SELITYKSET | JOUKKUEET O = Ottelut V = Voitot T = Tasapelit H = Häviöt TM = Tehdyt maalit PM = päästetyt maalit LP = Lisäpisteet P = Pisteet P/O = Pisteet/ottelu
| KENTTÄPELAAJAT O = Ottelut M = Maalit S = Syötöt P = Pisteet R = Rangaistukset ± = Plus-miinus pisteet * = tulokas | MAALIVAHDIT O = Ottelut A = Peliaika V = Voitot T = Tasapelit H = Häviöt
TO = Torjunnat PM = Päästetyt maalit NP = Nollapelit KA = Maalit/ottelu T% = Torjuntaprosentti V% = Voittoprosentti VM = Vaihdeutu maaliin VP = Vaihdeutu pois AM = Aloitti maalissa * = tulokas

***ENSI KAUDEN
UUTUUS TUOTTEITA
NYT SAATAVILLA!***

ALL HAIL

***WARRIOR SPORTS FINLAND OY • VALUTIE 9, 17500 PÄDÄSJÖKI
Asiakaspalvelu: 03-552 4500 • myynti@montrealhockey.com
www.warriorhockey.com***

KARJALA

Alk. **4,6** vol.-%

330

SM-liigan otteluohjelma 2010 - 2011

[illegible]

Pelicans A-nuoret 2010-2011

Yläriivi: Huoltaja Timo Lehto, Huoltaja Mika Uuttu, Roope Elimäki, Juho Kiiski, Niklas Oja, Lauri Kastemäki, Juuso Nieminen, Aatu Viljanen, Joonas Pakkanen, Joona Savolainen, Pasi Volotinen.
Keskiriivi: Joni Häppölä, Kim Ranta-Aho, Niko Forsström, Aku Nevalainen, Antti Iivari, Juha-Pekka Pietilä, Miika Mäkitalo, Jani-Pekka Allenius, Tuukka Rajamäki, Topi Kettunen, Tuomas Sorsa, Olli Rahkonen
Alariivi: Heikki Tuomisto, Joni Pekkanen, Kimi Koivisto, Juhani Tyrväinen, Vastuu-valmentaja Tomi Lämsä, Tuukka Huuromäki, Valmentaja Vesa Petäjä, Antti Niiranen, Valmentaja Toni Pasuri, Anssi Häkkinen, Mikko Raninen.

A-nuorten kotiottelut 2010-2011

2.10.2010	Pelicans - Tappara	7.11.2010	Pelicans - Kärpät	8.1.2011	Pelicans - Ilves
6.10.2010	Pelicans - Blues	28.11.2010	Pelicans - KalPa	15.1.2011	Pelicans - Jokerit
15.10.2010	Pelicans - HIFK	1.12.2010	Pelicans - JYP	22.1.2011	Pelicans - TPS
23.10.2010	Pelicans - Kärpät	4.12.2010	Pelicans - TPS	23.1.2011	Pelicans - Ässät
30.10.2010	Pelicans - Ässät	5.12.2010	Pelicans - Lukko	23.2.2011	Pelicans - JYP
31.10.2010	Pelicans - Sport	10.12.2010	Pelicans - SaiPa		
5.11.2010	Pelicans - HPK	5.1.2011	Pelicans - Lukko		

**KANNATTAA NÄYTTÄÄ
KETÄ KANNATTAA**

LÄMÄRI
LOUNASRAVINTOLA

**NÄLKÄISEN JOUKKUEEN
JA FANIN
LOUNASPAIKKA**

LEADEREISTA TYTÖIKSI

teksti: Eetu Ampuja | kuva: Europhoto

Monikaan ei sitä ääneen kehtaa sanoa, mutta kyllähän kaikki sitä tekevät.

Vilkuilevat Pelicansin tanssityttöjä.

Ottelun ollessa käynnissä katse nauliintuu tietysti kaukaloon, mutta pelikatkoilla huomion varastaa katsomonosia halkovat porrasrivit. Niillä toinen toistaan näyttävämmät nuoret naiset antavat lanteidensa laulaa. Viuhkat viuhuvat ja kekseliäät tanssikuviot seuraavat toisiaan, kun kotijoukkueita kannattavat cheerleaderit pistävät parastaan.

Paitsi että enää he eivät ole cheerleadereita. Uusittu nimi taipuu tätä nykyä muotoon Pelicans Cheer Girls.

- Kevään aikana sitä ruvettiin miettimään ja sitten se vaan tuli, nimen vaihtamista valottava Jonna kertoo. Hän on pitkän linjan tekijä – entinen leader, nykyinen tiimivetäjä.

- Nimen myötä porukasta tulee virallisempi ja ehkä yhtenäisempikin. Meillä on kuitenkin toi-

mintaa muuallakin kuin peleissä, tehdään messukeikkoja ja muita pr-tilaisuuksia. Hyvä nimi on tarpeen.

Uusi nimi tuo mukanaan myös uuden kokoonpanon, tanssikuvioista puhumattakaan. Sillä samoin kuin pelaajat rehkiivät kesän mittaan otsahiestä helmeillen, samaa voi sanoa myös Cheer Girlsien mimmeistä.

- Vaihtuvuutta tapahtuu joka vuosi, mutta täytyy sanoa että nyt on ihan mahtava porukka kassassa. Tanssitkin ovat ihan uudet, Jonna hehkuttaa.

- Kauden aikana tyttöjen on osattava kuviot unissaankin. Siksi treenataan kolme kuukautta tiiviisti, vähintään kolmesti viikossa.

Valmistuvan saneerauksen myötä Cheer Girlsit saavat halliin lisää paikkoja ja tilaa käytettäväkseen. Tästä huolimatta huikeita ihmispyramideja ei nähtäne vielä. Spagaatti soikoon!

- Jätetään ne pyramidit suosiolla niille jotka niitä osaavat tehdä, ettei tule ruumiita, Jonna nauraa.

- Me ollaan enemmänkin sellainen kannustava porukka. Yritetään saada lisää filistä halliin, ei siis todellakaan mitään perinteisiä cheerleadereita.

Näinhän se menee. Pääasia, että kaukalossa lapioidaan limppua verkkoon ja katsomossa puna nousee poskille. Jälkimmäisestä huolehtivat luonnollisesti ne parisenkymmentä nuorta naista, jotka kuuluvat näyttävään huutosakkiin.

Mutta jos silmiä hivelevä puoli unohdetaan, millainen tyypillinen Cheer Girl noin muutoin on?

- Meillä on tyttöjä kaupungista ja sitä ympäröivistä maalaiskunnista, mutta sanotaan silti että tyypillinen Cheer Girl on lahtelainen, rempseä, urheilullinen ja sanavalmiskin. Tytön täytyy myös olla tosi sinut itsensä kanssa – kehuja voi kuulua varsinkin niissä lauantai-illan peleissä...

- Mutta mukavaa on! Eikä meitä vihaiseksi saa.

Pelicans Cheer Girls toivottavavat kansan tervetulleeksi uusitulle Isku Areenalle

PELICANS TULLEE KOULUUN!

Koulukiertueella mukana HÄMEENMAA